

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สารนิพนธ์

ของ

นางสาว จตุพร โดยศรีเยี่ยม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มกราคม 2548

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๒๐.๐๐๙/๑

๑๑๓๖๓

๓๓

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวจตุพร โดยศรีเอี่ยม

๐๘ ก.พ. ๒๕๔๘

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มกราคม ๒๕๔๘

๒ ๒๕๔๙๖๘

จดุพร โดยศรีเอี่ยม.(2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามตัวแปร 3 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่
เพศ สาขาวิชา ลักษณะมุ่งอนาคต ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพบิดามารดา ความคาดหวังของบิดามารดา
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียนจบใน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แหล่งข้อมูลที่ได้รับ ความศรัทธาต่อสถาบัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1
คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชา
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาวิศวกรรมวัสดุมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย
จำนวน 167 คน และ นักศึกษาหญิงจำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
ในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{24}) ความคาดหวังของบิดามารดา (X_{25})
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{26}) และ ความศรัทธาต่อสถาบัน (X_{27}) อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 1 ตัวแปร ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ
สาขาวิชาวิทย์-คณิต (X_3) อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .01

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 17 ตัวแปร ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิชา
ศิลป์คำนวณ (X_5) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (X_6) สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ สาขาวิชา
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (X_8) สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (X_9) และสาขาวิชาวิศวกรรมวัสดุมีเดียและระบบ
อินเทอร์เน็ต (X_{10}) อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง คือ รับราชการ (X_{11}) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{12})
อาชีพค้าขาย (X_{13}) อาชีพอื่น ๆ (X_{14}) แหล่งข้อมูลที่ได้รับ คือ ผู้ปกครอง (X_{15}) เพื่อน (X_{16}) รุ่นพี่ (X_{18}) ญาติพี่น้อง
(X_{19}) โครงการเปิดรั้วมหาวิทยาลัย (X_{20}) จาก สื่อสิ่งพิมพ์ (X_{21}) จาก อินเทอร์เน็ต (X_{22}) และจากแหล่งอื่น ๆ (X_{23})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 4 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความศรัทธาต่อสถาบัน (X_{27}) ความคาดหวังของบิดามารดา (X_{25}) อาชีพของบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย (X_{13}) และสาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสาขา วิทยาศาสตร์-คณิต (X_3) ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ คิดเป็นร้อยละ 41.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. สมการที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.325 + .492x_{27} + .207x_{25} - .188x_{13} - .170x_3$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .497x_{27} + .200x_{25} - .170x_{13} - .155x_3$$

VARIABLES RELATED TO MOTIVATION ON FURTHER STUDY CHOOSING
IN THE SCHOOL OF ENGINEERING
AT BANGKOK UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
MISS JATUPORN DOYSRIAIME

Presented in partial fulfillment of the requirements for this
Master of Education degree in Education Psychology
At Srinakharinwirot University
January 2005

Jatuporn Doysriame.(2004) *Variables Related to Motivation on Further Study Choosing in The School of Engineering At Bangkok University.*

Bangkok. Master Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok:

Graduate School, Srinakharinwirot University.

Project :Advisor : Assist. Prof. Promptida Sankamkrue

The Purpose of this research was to study variables related to motivation on further study choosing in the school of engineering at Bangkok University. These variables were divided into 3 dimensions. The first of them was personal variables; major program, and future orientation. Second of them was family variables; parental occupation, parental expectation, and family relational. Third of them was environmental variables; program of secondary school, channel of information, and faith of institute. The samples were 200 undergraduate students a school of engineering at Bangkok University : 167 males and 33 females. The Instrument was the variable related to motivation on further study choosing in the school of engineering at Bangkok University. questionnaire. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as the follows:

1. There were significantly positive correlation among 4 variables; future orientation (X_{24}), parental expectation (X_{25}), family relational (X_{26}), and faith of institute (X_{27}) at .01 level.
2. There was significantly one negative correlation, the program of secondary school (X_3) at .01 level.
3. There were no significantly correlation among 17 variables; the program of secondary school such as social program (X_5) or diploma program (X_6), major program such as electronic engineering (X_8) or computer engineering (X_9) or multimedia and internet system engineering (X_{10}), parental occupation such as government officer (X_{11}) or employee (X_{12}) or private commercial (X_{13}) or other (X_{14}), channel sources such as parent (X_{15}) or friend (X_{16}) or senior (X_{18}) or cousin (X_{19}) or open house project (X_{20}) or newspaper (X_{20}) or internet (X_{22}) ,or other (X_{23}).

4. There were 4 variables significantly effected to motivation on further study choosing in the school of engineering at Bangkok University. that ranking from the most to the least; faith of institute (X_{27}), parental occupation such as private commercial (X_{13}), and the program of secondary school such as scientific program (X_3), respectively. These variables could be predicted motivation on further study choosing in the school of engineering at Bangkok University, about percentage of 41.60 and .01 for the level of confidence.

5. The predicted equations of motivation on further study choosing in the school of engineering at Bangkok University. at .01 level were as the follows:

5.1 The predicted equation in term of raw score were:

$$\hat{Y} = 1.325 + .492x_{27} + .207x_{25} - .188x_{13} - .170x_3$$

5.2 The predicted equation in term of standard score were:

$$Z = .497_{27} + .200x_{25} - .170x_{13} - .155x_3$$

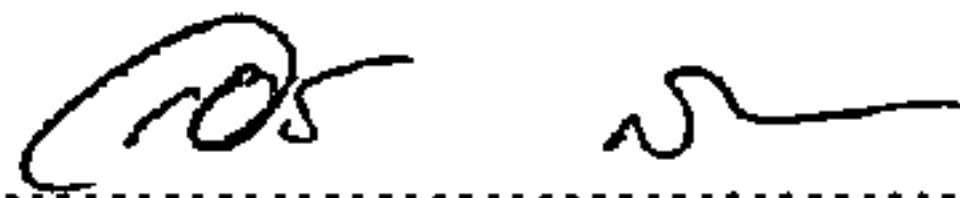
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

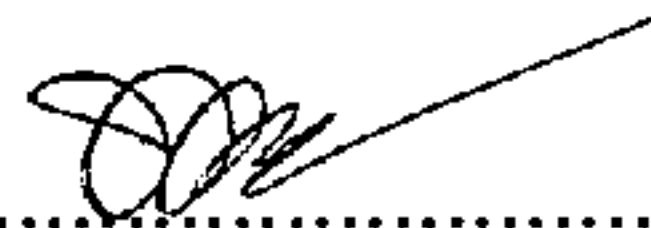
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ 12 เดือน มกราคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสงคำเครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภิต และรองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง กรรมการแต่งตั้งปากเปล่าสารนิพนธ์ ในการให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง และ อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และกรุณาให้คำแนะนำ

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.ทิพย์รัตน์ วงษ์เจริญ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ รวมทั้งคณาจารย์ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการแจกและเก็บแบบสอบถาม และขอขอบใจนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุนทรชัย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ การวิเคราะห์ข้อมูลการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ พิจิตรลักษณ์ ภูศิริ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมาน ทรงประสิทธิ์ หัวหน้าธุรการ กล้วยน้ำไท มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ให้ความกรุณาสับสนุนผู้วิจัยในด้านเวลาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

ท้ายสุดนี้คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ มารดาและบิดา ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิด เป็นที่เคารพรัก อบรมเลี้ยงดูและสั่งสอน และให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

จตุพร โดยศรีเอี่ยม

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ.....	9
	ความหมายของแรงจูงใจ.....	9
	ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	10
	ประเภทแรงจูงใจ.....	11
	ประโยชน์ของแรงจูงใจ.....	11
	ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	12
	แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ.....	14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ.....	15
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	15
	งานวิจัยในประเทศ.....	16
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	18
	งานวิจัยเกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต.....	20
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	20
	งานวิจัยในประเทศ.....	20
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา	
	กับสมาชิกในครอบครัว.....	21

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	2 (ต่อ) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา	
	กับสมาชิกในครอบครัว.....	22
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	22
	งานวิจัยในประเทศ.....	23
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแหล่งข้อมูลที่ได้รับ.....	23
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อสถาบัน.....	24
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	24
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	25
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	25
	งานวิจัยในประเทศ.....	25
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.....	26
	3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	37
	ประชากร.....	37
	กลุ่มตัวอย่าง.....	37
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	37
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	38
	วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	39
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
	4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	59
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	59
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	59
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	59
ประชากร.....	59
กลุ่มตัวอย่าง.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	61
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	73
ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้.....	73
ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป.....	73
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก.....	81
ภาคผนวก ข.....	89
ภาคผนวก ค.....	93
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	99

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ และสาขาวิชา.....	37
2	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา อาชีพบิดามารดา แหล่งข้อมูลที่ได้รับ.....	52
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้าน ส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมและ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ.....	54
4	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมและแรงจูงใจในการ เลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.....	56
5	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษา ต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ.....	57
6	แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.....	58
7	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	94
8	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความคาดหวัง ของผู้ปกครอง.....	95
9	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว.....	96
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามความศรัทธา ต่อสถาบัน.....	97
11	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามแรงจูงใจ ในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์.....	98

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด หากประเทศจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมจะทำให้พลเมืองมีคุณภาพ อันทำให้สามารถธำรงไว้ซึ่งความเจริญมั่นคงและพัฒนาประเทศ ให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น (กรรณิกา เจิมเทียนชัย. 2545 : 22) นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545 – 2549) มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ตามหลักวิทยาศาสตร์ การรู้เท่าทันโลก และการพัฒนา บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้สามารถเลือก รับ ประยุกต์ใช้และ พัฒนาเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการส่งเสริมให้คนมีงานทำโดยให้ความสำคัญกับการสร้างผู้ ประกอบอาชีพส่วนตัวและผู้ประกอบการขนาดเล็ก รวมทั้งสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาผสมผสานให้เกิดความสมดุลในการยกระดับคุณภาพชีวิต แต่ในสภาพความเป็นจริงปรากฏว่า ประเทศเรามีการพัฒนาบุคลากรในเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศน้อยมาก เนื่องจากคุณภาพ การศึกษาของคนไทยยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ไม่สามารถปรับตัวรู้เท่าทันวิทยาการสมัยใหม่ ที่เกี่ยวกับ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ไม่สามารถพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศได้ดี เท่าที่ควร ดังนั้นควรมีการสนับสนุนทางด้านการศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ ในทุกระดับชั้นไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณค่าและมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและรู้เท่าทันเทคโนโลยี สารสนเทศที่ทันสมัย พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ เพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ (นิตยา ประเสริฐประศาสน์. 2546 : 1)

การศึกษาในระดับอุดมศึกษานับเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาความรู้ทางสติปัญญาและ ความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและวิทยาการใหม่ มุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในด้านวิชาการและในด้าน วิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเปรียบเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทาง วิชาการ เพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ

หลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาแล้ว จุดมุ่งหมายต่อไปสำหรับผู้ที่มีความก้าวหน้าคือ การก้าวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย ซึ่งเปรียบเสมือนแหล่งสร้างเสริมวิชาความรู้และประสบการณ์ ก่อนก้าวเข้าสู่ ชีวิตการทำงานและพร้อมจะปฏิบัติหน้าที่ในสาขาวิชาชีพของตน ดังนั้นผู้ที่มุ่งหวังจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย จึงต้องเตรียมความพร้อมของตนเองในหลาย ๆ ด้านและพิจารณาเลือกเรียนสาขาวิชาที่ตนสนใจ เพราะ การศึกษาในสิ่งที่ชอบและถนัดจะทำให้มีพัฒนาการและความคิดสร้างสรรค์อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ตนเอง

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีศักยภาพ ทางด้านวิชาการและทักษะในทางปฏิบัติ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล พร้อมปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมที่

เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา มีจริยธรรม สามารถประกอบอาชีพได้อย่างเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งยังเป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมของนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิและการค้นคว้าวิจัยวิทยาการด้านต่าง ๆ อันก่อให้เกิดความร่วมมือทางด้านวิชาการกับสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน ตลอดจนการให้บริการแก่สังคม

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดทำการสอนระดับปริญญาตรีจำนวน 9 คณะ 26 สาขาวิชา ได้แก่ คณะบัญชี คณะบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ และ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งในแต่ละปีมีผู้ให้ความสนใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก

คณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจเลือกเข้ามาศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันเปิดสอน 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Engineering) สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (Electrical Engineering) สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (Computer Engineering) สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต (Multimedia and Internet System Engineering) โดยทางคณะวิศวกรรมศาสตร์มุ่งเน้นที่จะให้ความรู้และฝึกฝนให้นักศึกษาเป็นวิศวกรที่มีความสามารถ โดยผสมผสานวิทยาการที่ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อทำให้นักศึกษาที่สำเร็จจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ ประสบความสำเร็จในด้านสาขาวิชาชีพที่ตนเองถนัด ซึ่งในปี พ.ศ. 2536 - 2542 มีนักศึกษาให้ความสนใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นจำนวนมากในแต่ละสาขาวิชา แต่มาในปี 2543 - 2546 คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาลดลงประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับคณะอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัย ผลจากการที่นักศึกษาลดลงนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อแตกต่างกัน ซึ่งแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีส่วนหนึ่งมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในใบปริญญา และอีกส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการมีงานและไม่มีการทำงาน ซึ่งเมื่อพิจารณาการศึกษาที่ผ่าน ๆ มาปรากฏชัดอย่างหนึ่งคือการศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ทุกคนจึงต้องการและใฝ่หา (วิภา อร่ามรุ่งโรจน์. 2544 : 2 ; อ้างอิงจาก พจน์ สะเพียรชัย. 2526)

จากการที่ผู้วิจัยทำงานเกี่ยวกับการจัดตารางสอนให้กับคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นเวลา 10 ปี พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 เป็นต้นมา จำนวนนักศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ลดลงมาโดยตลอด ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนตารางสอนของอาจารย์ผู้สอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาในแต่ละรายวิชา ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดตารางสอนของอาจารย์ผู้สอนแต่ละท่านเป็นอย่างมาก เนื่องจากจำนวนนักศึกษาลดน้อยลง ทำให้มีผลกระทบต่อระบบงานในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จากปัญหาดังกล่าวนี้นี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยผู้วิจัยทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 ซึ่งเลือกจากสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จำนวน 12 คน สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 8 คน สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 40 คน และ

สาขาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต จำนวน 54 คน รวมทั้งหมด 114 คน โดยใช้แบบสอบถาม ปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ซึ่งใช้คำถามว่า

คำถามข้อ 1 “ท่านรู้สึกอย่างไรจึงเลือกเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ คำตอบที่มากที่สุดคือ เป็นคณะที่ชอบ มีผู้ตอบ 86 คน คิดเป็นร้อยละ 75.43 มหาวิทยาลัยมีความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย มีผู้ตอบทั้งหมด 58 คน คิดเป็นร้อยละ 50.87 ชอบสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีผู้ตอบจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 เชื่อถือในคุณวุฒิและความสามารถของอาจารย์ มีผู้ตอบจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 เชื่อถือในความมีชื่อเสียงของสถาบัน มีผู้ตอบจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 สถานที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน มีผู้ตอบจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.64 การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อไม่ยุ่งยาก มีผู้ตอบจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.14 ประทับใจอาจารย์แนะแนว มีผู้ตอบจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 และอันดับสุดท้ายคือเรียนแล้วมีความสุข มีผู้ตอบจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 0.87

คำถามข้อ 2 “ท่านคิดว่าเพราะเหตุใดท่านจึงเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ คำตอบที่มากที่สุดคือ เลือกประกอบอาชีพอิสระได้ตามความถนัดและความสนใจ มีผู้ตอบจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 32.45 จบแล้วทำงานได้ค่าตอบแทนสูง มีผู้ตอบจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 29.82 เปิดสอนหลักสูตรตรงความต้องการของนักศึกษา มีผู้ตอบจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 28.07 จบแล้วหางานทำได้ง่ายกว่าคณะอื่นๆ มีผู้ตอบจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 อยากเป็นวิศวกรที่มีชื่อเสียง มีผู้ตอบจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 19.29 นำไปใช้กับธุรกิจทางบ้านได้ มีผู้ตอบจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.14

คำถามข้อที่ 3 “ ท่านได้รับข้อมูลการศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จากผู้ใดหรือที่ใดบ้าง” คำตอบที่มากที่สุดคือ เพื่อน มีผู้ตอบจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26.31 อินเทอร์เน็ต มีผู้ตอบจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 24.56 รุ่นพี่ มีผู้ตอบจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 เอกสารประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย มีผู้ตอบจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.42 อาจารย์แนะแนว มีผู้ตอบจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.54 จากผู้ปกครอง มีผู้ตอบจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.78 จากโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย มีผู้ตอบจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.01 จากพี่ มีผู้ตอบจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.14 รู้ด้วยตัวเอง มีผู้ตอบจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 สื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร มีผู้ตอบจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.38

จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ที่เลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเลือกเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ด้วยเหตุผลในด้านความรู้สึกที่เกี่ยวกับความชอบ ความเชื่อถือในสถาบันและด้านความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนการเลือกประกอบอาชีพตามที่ตนเองถนัดเมื่อจบการศึกษา แต่ยังมีคนเป็นจำนวนมากที่อาจมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะนี้แตกต่างกันออกไป ดังที่ ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (รุ่งทิวา ประสพสันต์. 2543 : 20 ; อ้างอิงจาก ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลขึ้นอยู่กับฐานะ โอกาส และปัจจัยอื่น ๆ ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลายและวัยที่

กำลังก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้เริ่มจะมองเห็นแนวทางชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้าง การเรียนอาจจะเริ่มมีแนวโน้มหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี และที่สำคัญต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ ที่ทำให้นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 167 คน และ นักศึกษาหญิง จำนวน 33 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 167 คน และ นักศึกษาหญิง จำนวน 33 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์

1.1.3 ลักษณะมุงอนาคต

1.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

1.2.1 อาชีพของบิดา มารดา

1.2.2 ความคาดหวังของบิดามารดา

1.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

1.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

1.3.1 สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3.2 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

1.3.4 ความศรัทธาต่อสถาบัน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือความพอใจ หรือมีความต้องการปรารถนาหรือมีแรงขับ มีแรงกระตุ้นหรือมีสิ่งเร้า ที่ชักนำให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยการแสดงออกของนักศึกษาในเรื่องของการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ จากรุ่นพี่ เพื่อน เอกสารประชาสัมพันธ์ อินเทอร์เน็ต หรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปสู่เป้าหมายของการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ หมายถึง สิ่งที่สนับสนุนให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในที่นี้ผู้ศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ นักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง

2.1.2 สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาเอกที่เปิดสอนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต

2.1.3 ลักษณะมุงอนาคต หมายถึง การคาดการณ์ในอนาคตข้างหน้าของนักศึกษา เกี่ยวกับการประกอบอาชีพว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย เป็นที่ต้องการของ

ตลาดแรงงานและสามารถคาดการณ์ไปถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม ตลอดจนหาทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต

2.2 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 อาชีพของบิดามารดา หมายถึง ลักษณะงานของบิดามารดา

ในปัจจุบัน ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็น 3 อาชีพ ได้แก่

2.2.1.1 รับราชการ

2.2.1.2 พนักงานบริษัทเอกชน

2.2.1.3 ค้าขาย

2.2.2 ความคาดหวังของบิดามารดา ได้แก่ การรับรู้ของนักศึกษาที่มีต่อความคิด ความรู้สึกของบิดามารดา เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักศึกษา และต้องการให้นักศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

2.2.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว หมายถึง การปฏิบัติตนของบิดามารดาต่อนักศึกษาด้านการเรียนรู้ และการปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อบิดามารดา เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน แบ่งได้ดังนี้

2.2.3.1 การปฏิบัติตนของบิดามารดาต่อนักศึกษาด้านการเรียนรู้ ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักศึกษา ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้ความรักความห่วงใย และการให้กำลังใจแก่นักศึกษา

2.2.3.2 การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อบิดามารดาด้านการเรียนรู้ ได้แก่ การขอคำแนะนำและซักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนจากบิดามารดาเมื่อเกิดปัญหาทางด้านการเรียน หรือการแสดงความรักและความเคารพของนักศึกษาที่มีต่อบิดามารดา และการเชื่อฟังไม่ทำให้อบิดามารดาเสียใจ

2.3 ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.3.1 สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่

2.3.1.1 สาขาวิทยาศาสตร์-คณิต

2.3.1.2 สาขาวิชาศิลปภาษา

2.3.1.3 สาขาวิชาศิลปคำนวณ

2.3.1.4 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

2.3.2 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ หมายถึง การได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จากบุคคลหรือสื่อต่างๆ ได้แก่

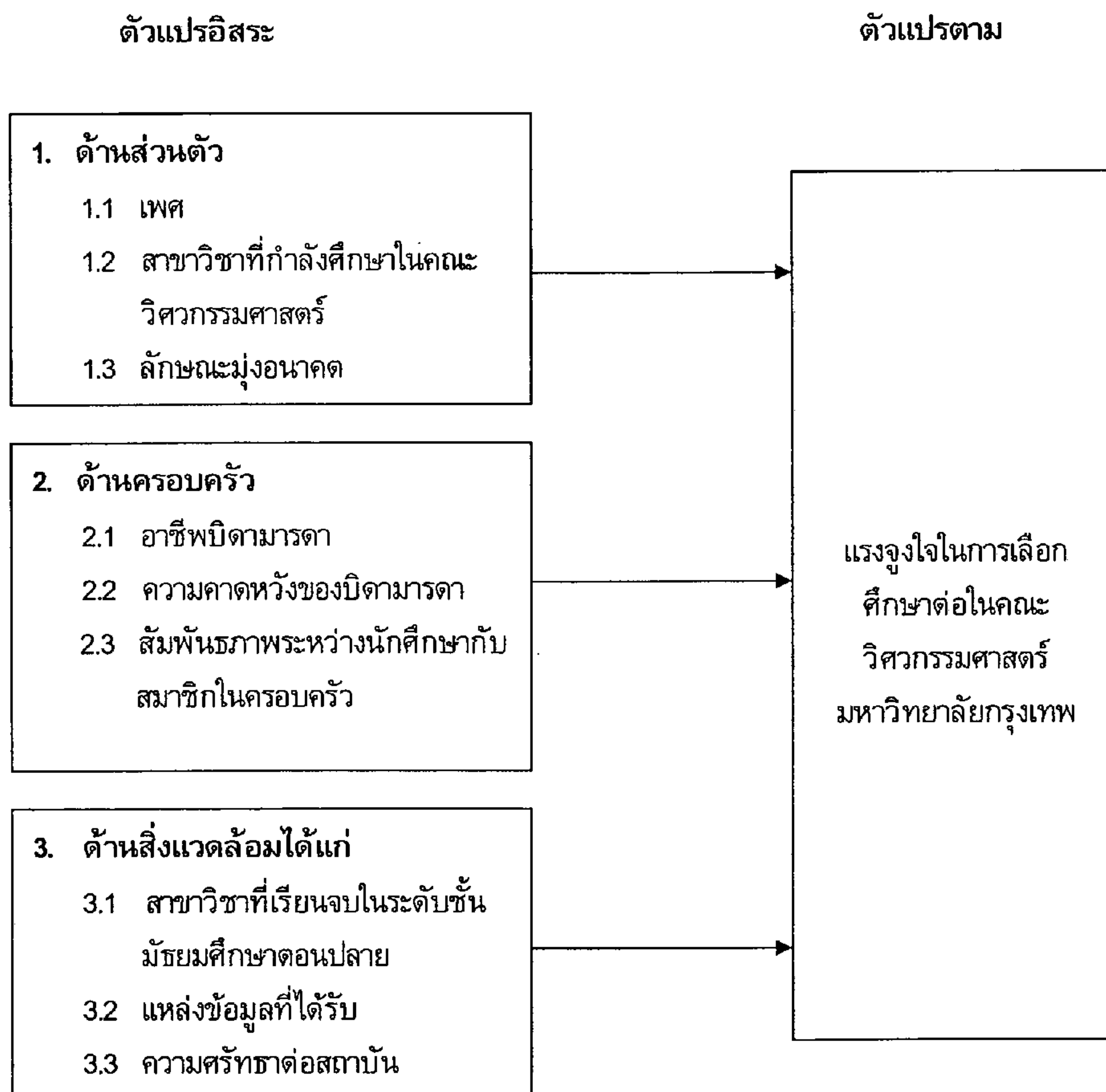
2.3.2.1 บุคคลใกล้ชิด เช่น ผู้ปกครอง เพื่อนญาติพี่น้อง

2.3.2.2 บุคคลในสถาบัน เช่น อาจารย์ รุ่นพี่

2.3.2.3 สื่อมวลชน เช่น วารสาร หนังสือพิมพ์ เอกสารประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย คอมพิวเตอร์ และโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย หรือตัดสินใจด้วยตนเอง

2.3.3 ความศรัทธาต่อสถาบัน หมายถึง ความรู้สึกเชื่อมั่นหรือเชื่อถือของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้แก่ ความเชื่อถือในสถาบันทั้งด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้สอนที่ทรงคุณวุฒิ สภาพแวดล้อมในสถาบัน การสอบคัดเลือก สถานที่ตั้ง การเรียนการสอน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการวิจัย

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และ ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และ ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 ลักษณะมุงอนาคต
 - 2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว
 - 2.3 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ
 - 2.4 ความศรัทธาต่อสถาบัน
 - 2.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

กู๊ด (Good. 1973 : 375) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งพยายามกระทำการให้อีกบุคคลหนึ่งหรือหลาย ๆ คนมีความเห็นคล้อยตามกับตน

บราวน์ (Brown. 1980 : 112 -113) กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง แรงหรือ พลังที่ผลักดัน กระตุ้น หรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้มีความสนใจ มีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นสิ่งชี้ทิศทางของพฤติกรรมก่อให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายตามที่บุคคลนั้นคาดหวังเอาไว้

โลเวลล์ (Lovell. 1980 : 109) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความพยายามเพื่อสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จได้

คิตต์ (ลัดดา หิรัญยา. 2545 : 8 ; อ้างอิงจาก Kidd. 1973) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) มาจากคำกริยาในภาษาลาตินว่า “ Movere” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “ to move” มีความหมายว่า “ เป็นสิ่งโน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ”

กมลรัตน์ หล้าสุขษ์ (2528 : 53) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้น หรือล่อให้เกิดพฤติกรรมเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทักษะคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม การจูงใจจะมีพลังมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญทั้งสองส่วนนี้

จรรยา โกมลบุญย์ (ลัดดา หิรัญยา. 2545 : 9 ; อ้างอิงจาก จรรยา โกมลบุญย์ 2528) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจหมายถึง ภาวะการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นและชี้แนะแนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองไปสู่เป้าหมายหรือเป็นเครื่องล่อใจซึ่งเป็นความต้องการเฉพาะอย่างที่ทำให้ความพึงพอใจแก่บุคคล

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (ลัดดา หิรัญยา. 2545 : 9 ; อ้างอิงจาก ชูชีพ อ่อนโคกสูง. 2522) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การสร้างพลังที่มีทิศทาง ซึ่งหมายถึงการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีทิศทางเพื่อนำไปสู่จุดหมายอันใดอันหนึ่ง

เชียรศรี วิวิธสิริ (2530 : 25) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจหมายถึง พลังที่ทำให้เกิดพฤติกรรมหรือเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้อินทรีย์กระทำพฤติกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมาย

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2540 : 99) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจหมายถึง พลังภายในของบุคคลที่ทำให้คนเราเกิดพฤติกรรม และควบคุมแนวทางของพฤติกรรมให้บรรลุจุดหมาย

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 27) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นสภาวะหรือสภาพของอารมณ์ของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งและมุ่งไปสู่เป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง

อารี พันธุ์ณี (2538 : 179) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

จากการที่มีผู้ให้ความหมายแรงจูงใจไว้หลายท่านนั้น สามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะหรือแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจเพื่อตอบสนองความต้องการหรือแรงกระตุ้น เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ

1.1.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ

สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม (2518 : 71-72) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้

ชัยนาถ นาคบุปผา (รุ่งทิวา ประสพสันต์ 2543 : 13 ; อ้างอิงจาก ชัยนาถ นาคบุปผา. 2529) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

1.1.3 ประเภทของแรงจูงใจ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (ณกุล ยัมศิริ. 2546 : 12 ; อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2518) ได้แบ่งลักษณะแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการหรือการแสดงพฤติกรรมบางอย่างตามความชอบของตัวเอง เพราะฉะนั้นบุคคลใดก็ตามที่มีแรงจูงใจภายในย่อมจะ

แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจ และยินดี นักจิตวิทยาเชื่อว่า แรงจูงใจภายในมีความสำคัญมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึงสภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทาง และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไป นักจิตวิทยาเชื่อว่า การแสดงพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่เกิดจากแรงจูงใจภายนอกเกือบทั้งสิ้น

กมลรัตน์ หล้าสงวณ (2528 : 227) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ในสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การเป็นที่ยอมรับในสังคม เป็นต้น

กันตยา เพิ่มผล (2541 : 58) ได้แบ่งแรงจูงใจทางด้านจิตวิทยาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) คือความต้องการของบุคคลที่จะมีความสัมพันธ์อันดีกับคนอื่น เช่น เพื่อนร่วมงาน โดยคำนึงถึงการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและรักษาหน้าซึ่งกันและกันมากกว่าการคำนึงถึงการทำงานโดยตรง บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธนี้จะประสบความสำเร็จในการทำงานได้ก็ต้องได้รับการสนับสนุนจากพวกพ้อง

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้จะใช้อำนาจเผด็จการต่อคนอื่น มีความต้องการอย่างรุนแรงที่จะมีอำนาจและต้องการใช้อำนาจในการควบคุม

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นคนที่มีเหตุผล มีภาวะในการเสี่ยงในระดับที่เป็นไปได้ รู้จักใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบและทำงานเพื่อผลงาน

จากการศึกษา ค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเภทของแรงจูงใจ สรุปได้ว่า แรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากภายในตัวบุคคล เช่น ความต้องการ ความพึงพอใจ ความรู้สึกว่าตนเองมีค่า ส่วนแรงจูงใจภายนอกนั้นเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล เช่น สิ่งแวดล้อม หรือสถานภาพทางสังคม การยอมรับของคนในสังคม เป็นต้น

1.1.4 ประโยชน์ของแรงจูงใจ

กิติมา ปรีดีดิลก (สมพร พรหมจรรย์. 2540 :15 ; อ้างอิงจาก กิติมา ปรีดีดิลก. 2529) ได้ระบุถึงประโยชน์ของการจูงใจ ดังนี้

1. มีความภาคภูมิใจในหน้าที่การทำงานที่ทำอยู่
2. เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงานให้แก่หน่วยงานอย่างเต็มที่
3. รู้จักหน้าที่ช่วยเหลือกัน
4. มีความสนใจในการสร้างสรรค์ มุ่งทำงานอย่างเต็มที่
5. สนใจและพอใจที่จะทำงานนั้น

1.1.5 ทฤษฎีแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้เสนอทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ เพื่ออธิบายว่าการที่จะให้บุคคลเกิดแรงจูงใจมีพฤติกรรมอย่างไร พฤติกรรมบางพฤติกรรมเกิดจากสาเหตุที่ซับซ้อน พฤติกรรมบางอย่างถึงแม้จะเหมือนกันแต่สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมก็แตกต่างกันออกไป ดังนั้นทฤษฎีที่จะอธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจจึงมีหลายแนวความคิด ในที่นี้จะขอเสนอ 3 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation)

มาสโลว์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2541 : 158 - 162 ; อ้างอิงจาก Maslow. 1970) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษเป็นคนแรกที่ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้ และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการพื้นฐาน (Basic Needs) ออกเป็น 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Need) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดเสียมิได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดจะกระตุ้นให้ตนมีกิจกรรมขวนขวายที่จะสนองความต้องการ

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (Safety Need) หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจเป็นอิสระจากความกลัวการขู่เข็ญ บังคับจากผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมเป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มกัน ความต้องการประเภทนี้จะเริ่มตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา ความต้องการมีงานทำเป็นหลักแหล่งก็เป็นความต้องการเพื่อสวัสดิภาพของผู้ใหญ่อย่างหนึ่ง

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and Belonging Need) มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ ต้องการให้ทุกคนยอมรับตนเองเป็นสมาชิก คนที่รู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน มีชีวิตที่ไม่สมบูรณ์เป็นผู้ที่มีความต้องการประเภทนี้ คนที่รู้สึกว่าเป็นที่รักและยอมรับของหมู่ จะเป็นผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการประเภทนี้

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Need) ความต้องการนี้เป็นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จมีความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่าและมีเกียรติ ต้องการให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ผู้ที่สมปรารถนาในความต้องการนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง เป็นคนที่มีประโยชน์และมียศ ตำแหน่งกับผู้ที่ขาดความต้องการประเภทนี้จะรู้สึกว่าคุณค่าไม่มีความสามารถและมีปมด้อย มองโลกในแง่ร้าย

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง และพัฒนาอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน (Need for Self Actualization) มาสโลว์ได้อธิบายความต้องการที่เรียกว่า Self – Actualization ว่าเป็นความต้องการที่จะ รู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงของตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดในที่จะมีความสามารถทำได้ทั้งทางด้านสติปัญญา ทักษะและอารมณ์ความรู้สึกยอมรับตนเองทั้งส่วนดีและส่วนเสียของตน ที่สำคัญที่สุดก็คือ การมี

สติที่จะยอมรับว่าตนใช้กลไกในการป้องกันตนเองในการปรับตัวและพยายามที่จะเปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต เผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายน่าตื่นเต้นและมีความหมาย บุคคลจะศึกษาเพราะอยากรู้จะสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เพราะใจรัก และจะทำงานเพราะอยากทำ ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง และมีน้อยคนที่จะได้ถึงขั้น Self – Actualization อย่างสมบูรณ์

2. ทฤษฎี ERG

แอดเลอร์ (ขนิษฐา วิเศษสาธิต และมุกดา ศรีรงค์. 2537 : 212 ; อ้างอิงจาก Adler.1930) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูงใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่มีความสำคัญกับความต้องการ แอดเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีขึ้นมา โดย E ย่อมาจาก Existence R ย่อมาจาก Relatedness G ย่อมาจาก Growth แอดเลอร์แบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Needs) เป็นความต้องการทางวัตถุ และสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน
2. ความต้องการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Needs) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ครอบครัว และเพื่อนฝูง
3. ความต้องการพัฒนา (Growth Needs) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความปรารถนาที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

3. ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (The Need to Achieve Theory)

แมคเคลแลนด์ (รุ่งทิพา ประสพสันต์. 2543 : 18 ; อ้างอิงจาก McClelland. 1961) นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จ พบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลายมีลักษณะแตกต่างกับบุคคลอื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อที่จะได้มีโอกาสในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหามีอยู่ พวกนี้จะมีความปรารถนาจะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ
2. มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้นจึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่นในความสำเร็จสูง
3. ต้องการได้รับข้อมูลย้อนกลับที่ทันการณ์เกี่ยวกับงานของตนว่าสำเร็จหรือล้มเหลวเพื่อการตัดสินใจของตนในคราวต่อไป
4. ต้องการทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถ เพื่อที่เขาจะได้พยายามปรับปรุงความสามารถของเขาให้ทัดเทียมกับผู้ที่มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความมานะที่จะประสบความสำเร็จที่สูงต่อไป

นอกจากความต้องการความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผลจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานแล้วยังมีความต้องการอีก 2 อย่างที่มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจคือ ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง ปราบปรามให้ผู้อื่น นิยมชมชอบและยอมรับนับถือผู้อื่นด้วย และความต้องการการมีอำนาจการมีปราบปรามที่จะควบคุมบังคับหรือ มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการที่จะทำให้อื่นมีความประพฤติหรือมีพฤติกรรมตามที่ต้องการ ส่วนมากมักจะเป็นคนที่พูดเก่ง ชอบการโต้แย้ง ชอบการมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ และมีการแสดงการใช้อำนาจ ผู้บริหารที่ดีมักจะเป็นคนที่มีแรงจูงใจทางด้านอำนาจการมีสูงมากกว่าทางด้านความสำเร็จ และมักจะเป็นอำนาจการมีที่ใช้ในด้านสังคมเสียมากกว่า

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีหลายทฤษฎี ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่โดยสาระสำคัญของแต่ละทฤษฎีแล้วสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุดโดยจะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานมาก่อนคือ ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย หลังจากที่ได้รับ การตอบสนองในขั้นพื้นฐานแล้วก็จะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงขึ้นไป คือ ความต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ อยากมีพวกพ้อง อยากมีชื่อเสียงเกียรติยศ ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือ อยากมีอำนาจการมีเหนือคนอื่น ๆ ต้องการความเจริญก้าวหน้า ความสำเร็จและต้องรักษาความมีชื่อเสียงเกียรติยศ ความเด่น รวมทั้งความสำเร็จให้มีอยู่ตลอดไป

1.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

ประหยัด ทองมาก (นิตยา ประเสริฐประศาสน์. 2546 : 39 ; อ้างอิงจาก ประหยัด ทองมาก. 2529) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษาคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่อยู่ในมนุษย์ทุกคน และเป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรคฝ่าฟันกระทำการที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป

พจน์ สะเพียรชัย (ลัดดา หิรัญญา. 2545 : 35 ; อ้างอิงจาก พจน์ สะเพียรชัย. 2526) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษานั้นวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา และอีกส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการมีและไม่มีงานทำ ซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่าน ๆ มาปรากฏว่าชัดเจนอย่างหนึ่งคือการศึกษได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัย ด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา เช่นนี้ทุกคนจึงต้องการไฟฟ้า

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (ลัดดา หิรัญญา. 2545 : 35 ; อ้างอิงจาก ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับ จะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียน อาจจะเริ่มมีแนวโน้มเห็นเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี และที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำ

เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่ (วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. 2544 : 21 ; อ้างอิงจาก เจือจันทร์ จงสถิตย์อยู่. 2525) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่าง
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานการศึกษาที่แตกต่างกัน

สุภัททา พิณทะแพทย์ (2542 : 144) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจเกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว มนุษย์มีความต้องการหาความสุขให้กับตนเองหลีกเลี่ยงความไม่พึงพอใจ ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมเพื่อแสวงหาความสุขโดยไม่ว่าจะเป็นในด้านความสุขหรือความเจ็บปวด ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจแห่งตน การตอบสนองต่ออาหาร ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศ และความเจ็บปวดต่าง ๆ

3. แรงจูงใจเกิดขึ้นตามเหตุและผล คนเรามีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจต่าง ๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนต้องการอะไร ทำให้การตัดสินใจเลือกเป็นแรงจูงใจตามหลักเหตุและผล

4. แรงจูงใจเกิดจากแรงขับ การกระทำที่มนุษย์เลือกกระทำขึ้นอยู่กับความมากน้อยของแรงขับที่จะตัดสินใจให้เกิดแรงกระทำนั้น ๆ

5. แรงจูงใจเกิดจากการกระตุ้นของอารมณ์ ในบางครั้งบุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมตามพลังของอารมณ์

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อประกอบด้วยความต้องการและจุดมุ่งหมายที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่ามีความต้องการและตั้งจุดมุ่งหมายของความสำเร็จไว้อย่างไร และเลือกที่จะกระทำตามความต้องการของตนเอง เพื่อที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายนั้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮูล (Houle. 1961 : 15 - 16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1960 พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึงมาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้ทักษะด้านอาชีพ หรือมาเรียนอย่างมีความหมาย โดยหวังที่จะนำความรู้ไปใช้กับหน้าที่การงานหรือในชีวิตประจำวัน
2. มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อขจัดความเหงา โดยมีได้หวังที่จะนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันแต่อย่างใด

3. มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด

มอร์สตันและสมาร์ท (Morstain and Smart.1974 : 83 - 89) ได้ศึกษาสาเหตุการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 626 คน ผู้เรียนแต่ละคนเรียนสำเร็จ หลักสูตร Educational Participation และให้เรียงลำดับเหตุผลการเข้าร่วมประชุมกิจกรรมทางการศึกษาที่เป็นไปได้ 48 ข้อ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เกินกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเขาไม่ได้ติดจุดประสงค์ และ 9% ตอบว่าเพื่อให้รู้จักสร้างหรือปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อีก 9% ตอบว่าเพื่อที่จะหนีกิจวัตรประจำวัน อีก 6% ตอบว่าหนีความน่าเบื่อจากชีวิตประจำวัน

ดากเนวัลด์ และเมอร์เรียม (Darkenwald and Merriam. 1982 : 128 - 130) ได้ศึกษาเหตุผลของการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียนและที่กำลังเรียนอยู่ โดยได้แบ่งเหตุผลในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 9 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้
2. ด้านส่วนตัว
3. ด้านชุมชน
4. ด้านศาสนา
5. ด้านสังคม
6. ด้านการหนีความจำเจ
7. ด้านการทำตามกฎหมายระเบียบ
8. ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น
9. ด้านเพื่อความรู้ในเชิงวัฒนธรรม

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 75) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต รวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาสิ่งจูงใจเป็นรายข้อแล้วพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง 10 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. สนใจประกอบอาชีพทางธุรกิจ
2. มีความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันที่เปิดสอน
3. สามารถไปประกอบอาชีพอื่น
4. ชอบเรียนวิชาเกี่ยวกับธุรกิจ
5. ต้องการประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว
6. เห็นความก้าวหน้าของผู้ทำงานด้านธุรกิจ

7. โอกาสในการสอบเข้าเรียนมีสูง
8. เห็นความสำเร็จของบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการธุรกิจ
9. สร้างทางเลือกในการเลือกอาชีพ
10. ขยายโลกทัศน์ของตนเองทางธุรกิจ

สิ่งจูงใจที่มีระดับต่ำ มี 2 ข้อ คือ

1. คนส่วนมากเลือกเรียน
2. ชอบเรียนวิชาครูจบไปแล้วจะได้เป็นครูธุรกิจ

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. (2540 : 78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจด้านคุณลักษณะส่วนตัวและด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

ปรีดา บุญบุพพิ (2541 : 48) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนที่จบการศึกษามัธยมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับแรงจูงใจโดยรวม 6 ด้านอยู่ในระดับสูง คือ ด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการหนีจากสภาพที่เป็นอยู่ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชนและด้านการเรียนเพื่อรู้ นักเรียนที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และอาชีพต่างกัน มีระดับแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

พันโทเปรมชัย สโรบล (2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า เหตุจูงใจ 6 ด้านคือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก นักเรียนเตรียมทหารที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัว หรือผู้ปกครองต่อเดือน และการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 90) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน

รังรอง สีทองดี (2535 : 253) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ในด้าน

เพศ อายุ สถานภาพสมรส และอาชีพ แต่นิสิตที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ยนต์ ชุ่มยิ้ม (รุ่งทิวา ประสพสันต์. 2543 : 23 ; อ้างอิงจาก ยนต์ ชุ่มยิ้ม. 2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครู ของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออก 4 แห่ง คือ วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึงราชบุรี วิทยาลัยครูนครปฐมและวิทยาลัยครูกาญจนบุรี จำนวน 800 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับสูงคือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับลักษณะของงานและองค์ประกอบที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา ส่วนองค์ประกอบที่เกิดจากบิดา มารดาหรือญาติ นอกจากนี้ ผลการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายหญิงและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนแตกต่างกัน มีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกครูไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่านักศึกษาหญิงจะมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูสูงกว่านักศึกษาชาย

อัญชลี พวงสมบัติ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน คณะวิชาคหกรรมในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประกอบอาชีพมีแรงจูงใจสูงเป็นอันดับหนึ่ง ด้านการหลีกเลี่ยงหนี้จากสภาพที่เป็นอยู่มีแรงจูงใจต่ำสุด

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อของแต่ละบุคคลมีทั้ง แตกต่าง และไม่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับเหตุผลของแต่ละบุคคลว่ามีเหตุผลด้านใดที่เป็นตัวแปรให้ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ เช่น ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือ เลือกศึกษาต่อเพราะความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือ ต้องการพัฒนาตนเองด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานทำได้ง่ายขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.1.1 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

เฮคคอสเซน (รุ่งทิวา ประสพสันต์. 2543 : 65 ; อ้างอิงจาก Heckhausen. 1967) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า หมายถึงการตั้งเป้าหมายในระยะยาวของการทำงาน การคาดการณ์ไกล การวางแผนระยะยาว การมองผลที่จะส่งไปยังอนาคต รู้จักอดได้ รอได้ ลักษณะมุ่งอนาคตสูงนี้จะปรากฏมากในผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทุก ๆ ด้าน

มิเชล (Mischel.1974 : 287) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติ ต่อจากนั้นควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นไปตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่ เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

เซกูรา (ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. 2539 : 11 ; อ้างอิงจาก Segura. 1975) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้

นาคยา ปิณฑานนท์ (ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. 2539 :11 ; อ้างอิงจาก นาคยา ปิณฑานนท์. 2526) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้น ๆ ว่าจะส่งผลร้ายหรือผลดีแก่ตนเองและสังคมอย่างไร ควรประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไร จึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สมจิตต์ เพิ่มพูล (2532 : 11) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติ เพื่อรอรับผลดีหรือป้องกันผลเสียได้ ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองในการกระทำหรือละเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดตามมาภายหลัง

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535 : 37) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึงเป็นการมองสู่อนาคตของบุคคลโดยผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกลและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต รู้จักปฏิบัติให้เกิดการ อดได้รอได้ และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

สุรพงษ์ ชูเดช (เนตรชนก พุ่มพวง. 2546 :10 ; อ้างอิงจาก สุรพงษ์ ชูเดช. 2534) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงความสามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่หรือสำคัญกว่าที่ตามมาภายหลัง

จรรยา สุวรรณทัต (เนตรชนก พุ่มพวง. 2546 : 9 ; อ้างอิงจาก จรรยา สุวรรณทัต. 2531) กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นลักษณะของการมองสู่อนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้งกว้างไกลที่จะมีผลไม่เพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปถึงบุคคลอื่นและสังคมมนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย และถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

จากความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นการมองอนาคตของบุคคล ซึ่งผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตนั้นจะเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ไกล วางแผนเพื่อเป้าหมายที่ต้องการในอนาคต มีแนวทางในการแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจเลือกกระทำได้อย่างเหมาะสม มีความเพียรพยายามและอดได้รอได้ เพื่อความสำเร็จในอนาคต

2.1.2 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

ไรท์ (Wright 1975 : 298) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบว่ายุวอาชญากรมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ

ไพโรจน์ โตเทศ (ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. 2539 : 14 ; อ้างอิงจาก ไพโรจน์ โตเทศ. 2530) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตปลูกฝังให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมตลอดจนเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน อนาคต และให้รู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

บุญรับ ศักดิ์มณี (เนตรชนก พุ่มพวง. 2546 : 11 ; อ้างอิงจาก บุญรับ ศักดิ์มณี. 2532) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า เป็นการคำนึงถึงอนาคตและความคุมพฤติกรรมไปสู่แนวทางนั้นๆ ทำให้บุคคลสามารถปรับวิธีและเป้าหมายให้ถูกต้องและสัมพันธ์กัน

จากความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค มีความคิดริเริ่ม สามารถคาดการณ์ไกลเพื่อวางแผนในอนาคต

2.1.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แลมม์ ชมิทท์ และทรมมส์ดอร์ฟฟ์ (Lamm Schmidt and Trommsdorff.1976 : 317) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเพศและชนชั้นที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า เด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในทางดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นกลาง และเด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำได้แสดงความหวัง และความกลัวในด้านอาชีพมากและจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำ

โวลด์ (เนตรชนก พุ่มพวง. 2546 : 18 ; อ้างอิงจาก Work. 1970) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กผิวดำ และผิวขาว มีบิดาหรือผู้ปกครองอยู่ในบ้านและมีระดับสติปัญญาอยู่ระหว่าง 85-115 พบว่า เด็กผิวดำมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว เด็กผิวดำมองอนาคตในระยะสั้นกว่าเด็กผิวขาว และเด็กผิวดำมีวิธีการจัดการเพื่อนำไปสู่ความคาดหวังในอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว เด็กผิวดำมีความคาดหวังเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคตน้อยกว่าเด็กผิวขาว

โรบินสัน (Robinson.1971 : 1225 - B) ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนเกรดที่ไม่เคยถูกจำคุก กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเกรดที่เคยกระทำความผิด 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไปแต่ไม่เคยถูกฟ้องทางกฎหมาย 48 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กเกรดจะมองอนาคตในระยะสั้นและมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ความวิตกกังวลไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคต

เนอร์มี (เนตรชนก พุ่มพวง. 2546 : 19 ; อ้างอิงจาก Numi. 1987) ได้ศึกษาถึงเพศ อายุ ชนชั้นทางสังคมและลักษณะของการปะทะสังสรรค์ในครอบครัวที่มีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่นที่ได้กำหนดไว้ พบว่า ลักษณะของอายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม และลักษณะของการปะทะสังสรรค์ในครอบครัวมีผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของวัยรุ่นโดยจุดมุ่งหมายในอนาคตของวัยรุ่นบอกถึงลักษณะของพัฒนาการและเป้าหมายที่วางไว้กว้าง ๆ กลุ่มเครื่องจะลดลงเมื่อเขามีความรู้เกี่ยวกับการวางจุดมุ่งหมายในอนาคตและเกี่ยวข้องกับเพศ และกลุ่มที่มาจากชนชั้นสูงจะมุ่งอนาคตสูง

2.1.2.3 งานวิจัยในประเทศ

พินิตา สินสุวรรณ (รุ่งทิวา ประสพสันต์. 2543 : 71 ; อ้างอิงจาก พินิตา สินสุวรรณ. 2527) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดย

ครูเป็นผู้บรรยาย และนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตไม่แตกต่างกัน

สมจิตต์ เพิ่มพูล (2532 : 89 - 90) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนภายหลังการทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง

กนกวรรณ อุ๋นใจ (2535 : 57 - 60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน พบว่า กลุ่มที่ได้รับการพัฒนาโดยเทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงขึ้นกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจจนิก (เนตรชนก พุ่มพวง. 2546 : 19 ; อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจจนิก. 2520) ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและนิติตทั้งชายและหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1, 3, 5 และมหาวิทยาลัยปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11-25 ปี และมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งสามระดับ จำนวน 1,400 คน พบว่า

1. ลักษณะมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะทางสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้ที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้ที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานครมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ที่เกิดในต่างจังหวัด

2. ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบ คือ ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบใช้เหตุผล และแบบลงโทษทางจิตจะมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง

3. ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับจริยธรรม จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง มีความเพียรพยายาม มีความคาดหวัง รู้จักรอคอย นอกจากนี้ ยังพบว่าการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์จะทำให้นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มขึ้น

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

สุชาติ จันทรเฒ และ สุรางค์ จันทรเฒ (ณกุล ยิ้มศิริ. 2546 : 32 ; อ้างอิงจาก สุชาติ จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ. 2529) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวเกิดจากบุคคลในครอบครัวให้ความรัก ความห่วงใย ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อประสบปัญหาที่หันหน้าเข้าปรึกษากัน บิคมารดาเป็นบุคคลสำคัญ

ที่สุดที่เด็กรักและเชื่อฟัง ดังนั้นถ้าบิดามารดาได้ใช้เวลาในการอบรมขัดเกลานิสัยเด็ก ให้ความรัก ความอบอุ่นอย่างเพียงพอ เด็กจะประพฤติตนในทางที่ดีมากกว่าประพฤติในทางที่เสื่อมเสีย ถ้าหากสัมพันธภาพในครอบครัวมีแต่การทะเลาะวิวาท ดุด่า หรือเข้มงวดกวดขันมากเกินไป ก็จะทำให้เด็กขาดความรักเบื่อหน่ายบ้าน ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กมีความประพฤติที่เป็นปัญหาได้

วาสนา พิทักษ์สาธิต (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 24 ; อ้างอิงจาก วาสนา พิทักษ์สาธิต. 2527) ได้จำแนกสภาพแวดล้อมทางบ้านออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ

1. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา หรือผู้ปกครองกับเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดาเอง ความสัมพันธ์ระหว่างญาติผู้ใหญ่กับเด็ก ระหว่างพี่น้องกับตัวเด็ก และสภาพทั่วไปของครอบครัว

2. องค์ประกอบด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่ รายรับ รายจ่ายของครอบครัว ภาระของผู้ปกครอง การเงินของนักเรียนที่จะใช้จ่ายในเรื่องการศึกษาและส่วนตัว และความจำเป็นที่ต้องขอความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้อื่น

3. องค์ประกอบด้านที่อยู่อาศัย ได้แก่ สภาพของบ้าน ที่ตั้งของบ้าน สิ่งแวดล้อมในบริเวณบ้าน ตลอดจนอาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณีและความเป็นอยู่ของคนในละแวกนั้น

เกจ และ เบอร์ลินเนอร์ (Gage and Berliner. 1979 : 69 – 70) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมในครอบครัวที่มีต่อความสามารถของนักเรียนดังนี้ คือ เด็กสามารถเรียนรู้ได้โดยตรงตามสภาพการณ์ในครอบครัว และจากการเลียนแบบผู้ใหญ่ในครอบครัว เด็กจะมีบุคลิกลักษณะและการใช้ความสามารถของตน โดยได้รับอิทธิพลมาจากการพิจารณาจากเจตคติของพ่อและแม่

ครอนบาค (Cronbach.1970 : 112 - 115) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยบรรยากาศทางปัญญาและบรรยากาศทางอารมณ์ สำหรับบรรยากาศทางอารมณ์นั้นเป็นคุณลักษณะหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่บิดามารดาสร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมักมาจากครอบครัวที่บิดามารดามีเจตคติที่ดีต่อลูกและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าเด็กมีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรัก ความอบอุ่น และช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดี และทำให้เด็กเรียนได้เต็มที่และประสบความสำเร็จในการเรียน

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ร่วมกันอย่างมาก เด็กจะมีบุคลิกลักษณะและการใช้ความสามารถของตนได้ดีและมีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับการได้รับอิทธิพลจากการพิจารณาและเจตคติของพ่อแม่

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มุสเสน และคองเกอร์ (ณกุล ยิ้มศิริ. 2546 : 33 ; อ้างอิงจาก Musen and Conger. 1956) ศึกษาพบว่า พื้นฐานพฤติกรรมของเด็กเกิดจากบรรยากาศภายในบ้าน ถ้าทุกคนในบ้านมีความสัมพันธ์กันดี เด็กก็จะแสดงความเป็นมิตรและมีความสัมพันธ์อันดีกับคนนอกบ้านด้วย แต่ถ้าวการกระจายความรักและความอบอุ่นภายในบ้านเป็นไปอย่างไม่ยุติธรรม เช่น บิดามารดาให้ความรัก ความเอาใจใส่แก่ลูกมากน้อยไม่เท่ากัน

จะก่อให้เกิดความเครียดทางจิตใจและอารมณ์ไม่มั่นคงแก่เด็กที่คิดว่าตนไม่ได้รับความอบอุ่นเท่ากับพี่น้องคนอื่น ๆ การที่บิดามารดา แสดงความรุนแรงต่อเด็กแสดงความเกลียดชัง มีผลให้เด็กเกิดความคับข้องใจ มีอารมณ์ไม่มั่นคง เด็กที่ประสบปัญหาดังกล่าวเกิดความเกลียดชังบ้าน และพยายามออกไปหาความอบอุ่นนอกบ้าน

แคลเดล และเลสเซอร์ (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 26 ; อ้างอิงจาก Kandel and Lesser. 1962) ศึกษาเรื่องการศึกษารองวุฒิมัธยม ในสหรัฐอเมริกา พบว่า การตัดสินใจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษามัธยมมากกว่าสภาพทางเศรษฐกิจและกลุ่มเพื่อน

แอมมอน (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 25 ; อ้างอิงจาก Ammons. 1949) พบว่า พ่อมีบทบาทสำคัญต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพของลูกเป็นอย่างมากพ่อเป็นผู้แสดงให้เห็นถึงลักษณะทางการตอบโต้ทางอารมณ์ กิจกรรมทางสังคม ความสนใจตนเองและความทะเยอทะยาน การที่พ่อแม่มีส่วนร่วมในครอบครัวในลักษณะประชาธิปไตยจะทำให้ลูกคุ้นเคยและปรารถนาใช้พ่อเป็นต้นแบบในการสร้างบุคลิกภาพ ทั้งด้านความสนใจ นิสัยใจคอ ความมีวินัย ความมีอำนาจ และรู้จักแนวทางในการจัดชีวิต

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สมทรง สุวรรณเลิศ (ณกุล ยัมศิริ. 2546 : 32 ; อ้างอิงจาก สมทรง สุวรรณเลิศ. 2514) ศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดี หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ย หรือเด็กฉลาดแต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากเด็กมีปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ไม่ลงรอยกันทำให้เด็กพลอยวิตกกังวล ขาดความสุขหรือบางทีพ่อแม่ไม่เข้าใจ และไม่สนใจเด็กเลยทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์และขาดกำลังใจในการเรียน

อรพินท์ ชูชม (สุกัญญา แยมยัม. 2541 : 29 ; อ้างอิงจาก อรพินท์ ชูชม. 2522) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางบ้านมีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือมีความเข้าใจอันดีต่อกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีส่วนทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมทั้งดีและไม่ดี ซึ่งสมาชิกทุกคนในครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจทำสิ่งที่ดีและไม่ดีของเด็ก ถ้าทุกคนในบ้านมีความสัมพันธ์กันดี เด็กก็จะแสดงความเป็นมิตรและมีความสัมพันธ์อันดีกับคนนอกบ้านด้วย

2.3 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

2.3.1 เอกสารแหล่งข้อมูลที่ได้รับ

ข้อมูลของการรับสมัครเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่ผู้สมัครได้รับนั้นมีอยู่หลายทางด้วยกัน ซึ่งทางมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้มีการประชาสัมพันธ์โดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ไปสเดอร์ อินเทอร์เน็ต คู่มือการสมัครสอบ แผ่นพับ รวมทั้งโครงการเปิดรับมหาวิทยาลัย เป็นต้น

2.4 ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา

2.4.1 ความหมายของความศรัทธา

ความศรัทธา หมายถึง ความเชื่อ ความเลื่อมใส ความเห็นดี ความไว้วางใจ ความซื่อตรง ความจงรัก ความเคารพนับถือ (รุ่งทิวา ประสพสันต์. 2543 : 75) ดังนั้นความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษาจึงหมายถึง การที่บุคคลมีความเชื่อถือ และมีความไว้วางใจ มีความเลื่อมใสต่อสถาบัน ซึ่งอาจจะเป็นในด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้น

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.5.1.1 ความหมายของความคาดหวัง

เกตซลส์ และคนอื่น ๆ (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด. 2546 : 44 ; อ้างอิงจาก Getzels and others.1964) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลนั้นย่อมแตกต่างกัน เพราะคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน เมื่อคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลนั้นจึงแตกต่างกันด้วย

ฟินน์ (Finn.1962 : 390) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง การประเมินค่าบุคคลหรือตนเอง ด้านจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก และใช้ความคาดหวังนั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวัง หรือต่อตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (2530 : 109) อธิบายว่า ความคาดหวังหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองอย่างหนึ่งว่า ตนเองควรจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือต่องานที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ ความคิดดังกล่าวรวมไปถึงการคิดถึงบุคคลอื่นด้วย

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540 : 8) อธิบายว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความมุ่งหวัง หรือคาดหวังของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนา

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนา โดยใช้ความคาดหวังเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรม ต่อบุคคลที่ตนคาดหวัง

2.5.1.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

เซียร์ (Sear. 1957 : 157) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดู เป็นขบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของเด็ก และมีผลบางประการต่อพฤติกรรมในปัจจุบันของเด็ก ดังนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอากับเด็ก

สุรางค์ จันทน์เอม (วิไลวรรณ วิทยธรรมรัช. 2543 :16 ; อ้างอิงจาก สุรางค์ จันทน์เอม. 2529) กล่าวว่า บิดามารดาโดยทั่วไปมักคาดหวังว่า เด็กควรเป็นผู้มีกิริยามารยาทเรียบร้อย พุดจาสุภาพ รู้จักเคารพผู้ใหญ่ แต่งกายสุภาพ ไม่ใช่จ่ายเกินฐานะผู้เยาว์ ประหยัด ควรห่างไกลอบายมุข ตั้งใจเรียน และหมั่นศึกษาเล่าเรียน ไม่เกเร

ยาใจ แสงศักดิ์ (2535 : 23 – 24) กล่าวว่า บิดามารดาสัมัยก่อนมุ่งส่งลูกที่ “หัวดี” ให้เรียน ด้านมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนลูกที่ “หัวไม่ดี” จะส่งให้เรียนอาชีวศึกษา สำหรับครอบครัวที่มีพี่น้องหรือลูกหลายคน ลูกคนแรกกับคนที่สองจะต้องออกจากโรงเรียน เพื่อช่วยทำมาหากิน เลี้ยงดูน้อง ๆ ไม่มีโอกาสเรียนสูง โดยเฉพาะลูกสาวจะไม่นิยมให้เรียน ต่อมาค่านิยมเปลี่ยนไป บิดามารดาที่มีลูกสาว “หัวดี” ก็จะให้เรียนครู เพราะเชื่อว่าทำงานสบาย บิดามารดาทุกคนอยากให้ลูกมีหลักฐาน มีงานที่ดี

อบรม สนิทบาล (2536 : 7 – 9) กล่าวว่า การที่บิดามารดามีความรักห่วงใยลูก จึงมักตั้งความหวังไว้ให้กับลูกสูงมาก โดยจะเป็นผู้เข้าไปช่วยสร้างอนาคตของลูกเสียเอง จนลูกแทบไม่ต้องทำอะไรเลย การส่งลูกเข้าโรงเรียนที่ดีมีการศึกษาสูง บิดามารดายอมมีหนี้มีตาตามไปด้วย ดังนั้นจึงนิยมส่งลูกเข้าโรงเรียนที่ดีตามค่านิยมของสังคม

อัจฉรา สุขารมณ์ (วิไลวรรณ วิทยารมย์. 2543 :16 ; อ้างอิงจาก อัจฉรา สุขารมณ์. 2542) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง ความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อเด็ก เพื่อให้เด็กกระทำตามสิ่งที่ตนปรารถนาในด้านการศึกษา ความประพฤติ และการเลือกอาชีพ

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เจนเซน (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด. 2546 : 45 ; อ้างอิงจาก Janssen. 1983) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 1,031 คน พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

แอนเดอร์สัน (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด. 2546 : 45 ; อ้างอิงจาก Anderson. 1995) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดูโดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

ดูเซค (วิไลวรรณ วิทยารมย์. 2543 : 47 ; อ้างอิงจาก Dusek. 1980) ศึกษา พบว่า บิดามารดาที่มีความคาดหวังในตัวลูกอย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก จะเป็นการกระตุ้นให้ลูกใช้ความพยายามมากขึ้นในการทำตามที่บิดามารดาคาดหวัง และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2.5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มัลลิกา นิตยาพร (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด. 2546 : 45 ; อ้างอิงจาก มัลลิกา นิตยาพร. 2533) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนที่จบการศึกษามัธยมศึกษา พบว่า

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน คือความคาดหวังจากผู้ปกครองในเรื่องระดับการศึกษาสูงสุด และการประกอบอาชีพของบุตร

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (ศรินทิพย์ พงษ์ศาสตร์. 2546 : 45 ; อ้างอิงจาก เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ เพศ ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม และความคาดหวังของผู้ปกครอง

พรามาศ นนทยาธร (วิไลวรรณ วิทยารธรรมรัช. 2543 : 41 ; อ้างอิงจาก พรามาศ นนทยาธร. 2520) ศึกษาความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่มีความคาดหวังสูงส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และให้คำแนะนำบ่อยที่สุด ส่วนผู้ที่มีความคาดหวังต่ำส่วนใหญ่มาจากนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ต้องการให้ศึกษาต่อ และให้คำแนะนำบางครั้งบางคราว หรือไม่เคยแนะนำเลย

นลินี ธรรมอำนวยการสุข (วิไลวรรณ วิทยารธรรมรัช. 2543 : 41 ; อ้างอิงจาก นลินี ธรรมอำนวยการสุข. 2541) ศึกษาเกี่ยวกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 486 คน พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาที่มีความคาดหวังให้จบเพียงชั้นมัธยมศึกษา เพื่อไปช่วยทำงานหาเงินจุนเจือครอบครัว มีความเครียดสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาคาดหวังให้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษา

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิด และพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน ส่งผลความพยายามที่จะเป็นแรงจูงใจทำให้ไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษา

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ประวัติความเป็นมา

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีชื่อเสียงและเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศ อยู่ภายใต้การสนับสนุนของ "มูลนิธิมหาวิทยาลัยกรุงเทพ" โดยได้เปิดดำเนินการสอนตั้งแต่ พ.ศ. 2505 เป็นต้นมา ด้วยปณิธานอันแน่วแน่ของอาจารย์สุรัตน์และอาจารย์ปองทิพย์ โอสธานุเคราะห์ ที่ต้องการก่อตั้งสถาบันการศึกษาของเอกชนที่ไม่หวังกำไร (Non-Profit) เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมความรู้อันจะพัฒนาบัณฑิตยุคใหม่ให้มีคุณภาพพร้อมด้วยความรู้ทางด้านวิชาการและทักษะในการปฏิบัติซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไปในอนาคต มหาวิทยาลัยได้จัดการศึกษา โดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ประกอบในการเรียนการสอน รวมทั้งได้ค้นคว้าทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติใหม่ๆ ที่เหมาะสมสอดคล้องเทรนด์ในวิชาเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างเต็มที่ รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติได้จริงในชีวิตการทำงาน ความพร้อมของเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอนที่สมบูรณ์แบบในทุกๆ ด้าน ผสมผสานกับศักยภาพของคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่คงความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ ทั้งยังเป็นแหล่งสั่งสมองค์ความรู้จากการค้นคว้าวิจัยวิทยาการสาขาต่างๆ มหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดดำเนินการสอนใน 2 วิทยาเขต ได้แก่

วิทยาเขตกล้วยน้ำไท ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 119 ซอยสุขุมวิท 40 ซอยบ้านกล้วยใต้ แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ 25 ไร่ 3 งาน 49 ตารางวา เป็นสถานที่เรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4

ภาคปกติ นักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติทุกชั้นปี นักศึกษาปริญญาโทและเอก และนักศึกษาภาคพิเศษ สถานที่ทำการของสำนักงานอธิการบดี วิทยาลัยนานาชาติ บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิชาต่างๆ ห้องปฏิบัติการ ห้องเรียน ห้องสัมมนา สำนักหอสมุด ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์กีฬาในร่มและหน่วยงานบริการอื่นๆ

วิทยาเขตรังสิต ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 9/1 หมู่ 5 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ห่างจากท่าอากาศยานกรุงเทพไปทางทิศเหนือประมาณ 14 กิโลเมตร มีพื้นที่ 441 ไร่ 1 งาน 67 ตารางวา เป็นสถานที่ดำเนินการสอนนักศึกษาภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 และสถานที่ตั้งของสนามกีฬามหาวิทยาลัยกรุงเทพ หอสมุดสุรตน์ โอสถานุเคราะห์ และพิพิธภัณฑสถานมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยเครื่องถ้วยโบราณที่สำคัญและสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 ทั้งระบบจากสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ซึ่งนับเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกในประเทศไทยที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 14001 ทั้งระบบ

ปรัชญา

บัณฑิตต้องมีความรู้คู่ความดี ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

ปณิธาน

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีศักยภาพทางด้านวิชาการและทักษะในทางปฏิบัติ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล พร้อมปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา มีจริยธรรม สามารถประกอบอาชีพได้อย่างเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งยังเป็นสถาบันที่เป็นศูนย์รวมของนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิและการค้นคว้าวิจัยวิทยาการด้านต่าง ๆ อันก่อให้เกิดความร่วมมือทางด้านวิชาการกับสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน ตลอดจนการให้บริการแก่สังคม

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมุ่งมั่นที่จะเป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำที่มีมาตรฐานทางวิชาการในระดับสากล เป็นศูนย์รวมการวิจัยและการสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้คู่ความดีและสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศที่สร้างสรรค์และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและคุณธรรม
2. เพื่อเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สร้างบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ มีความพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสม และมีความสามารถแข่งขันในระดับสากล
3. เพื่อเป็นสถาบันค้นคว้าวิจัยสรรพวิทยาการอันจะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

4. เพื่อเป็นแหล่งรวมนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ อันจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและพัฒนาองค์ความรู้ที่จะยังประโยชน์แก่สังคม

5. เพื่อเป็นสถาบันที่ปลูกฝังความรักชาติ ความเป็นประชาธิปไตย และสำนึกในความเป็นไทย
พันธกิจ

1. พัฒนาหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย ทันสมัย เป็นสากลและมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งเน้นการสอนภาษาสากลอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สร้างและพัฒนานักวิจัย รวมทั้งส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อเป็นศูนย์รวมด้านการวิจัย

3. พัฒนาปัจจัยเกื้อหนุนต่อกระบวนการเรียนรู้และการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีอื่น ๆ พร้อมทั้งกระตุ้นให้คณาจารย์นำมาใช้ในการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย สามารถแข่งขันได้

5. ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคธุรกิจและชุมชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

6. ขยายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาและองค์กรชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน

7. สืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพเห็นควรกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์เพื่อเป็นเป้าหมายในการสร้างหลักสูตรและพัฒนาการศึกษา ดังนี้

1. มีความรู้

1.1 เป็นผู้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง

- รอบรู้ในด้านวิชาการและวิชาชีพทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ
- ใฝ่รู้ ตีความค้นคว้า และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณและเป็นระบบ

1.2 เป็นผู้ที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์

- มีวิสัยทัศน์
- มีความสามารถในการสร้างงาน
- เข้าใจปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศและสังคมโลก

1.3 เป็นผู้สามารถสื่อสารได้ดี

- สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาสากลได้ดี
- มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีอื่น ๆ ของโลก

- มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีอื่น ๆ ของโลก
ปัจจุบัน

2. มีคุณธรรม

2.1 เป็นผู้ที่มีคุณธรรมนำตนเอง

- มีวินัย
- มีความรับผิดชอบ
- มีความสุจริต เทียบธรรม
- มีความอดทน อดกลั้น

2.2 เป็นผู้ที่มีคุณธรรมต่อสังคม

- เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
- รู้รักสามัคคี
- รู้คุณค่าและสืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
- มีจิตประชาธิปไตย
- ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

3. มีชีวิตที่เป็นสุข

- เข้าใจตนเองและผู้อื่น
- มีสุขภาพกายและจิตดี
- มีมนุษยสัมพันธ์และมีจิตใจเอื้ออาทร
- ชื่นชมและเห็นคุณค่าของศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม

คำขวัญ

ความรู้คู่ความดี

นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ต้องมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะขวนขวายหาวิชา ความรู้ เพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพในภาคหน้า แต่ผู้ที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นควรตระหนัก ถึงความสำคัญของ คุณงาม ความดี ซึ่งจะช่วยเหลือหลอมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่พร้อมและมีเอกลักษณ์ เฉพาะตัวอันจะนำมาซึ่งแนวทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมสืบไป

คณะ/สาขาวิชา และบัณฑิตวิทยาลัย

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดดำเนินการสอนระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกทั้งหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติ โดยจัดการเรียนการสอนออกเป็น ระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย 9 คณะ 26 สาขาวิชา ได้แก่ คณะบัญชี คณะบริหารธุรกิจ คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรีหลักสูตรนานาชาติ 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว ดำเนินการสอน

นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ริเริ่มโครงการนักศึกษาดีเด่น (Outstanding Student Program) ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้ตำราภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในการจัดการเรียนการสอน โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 หลักสูตรปกติ ที่มีผลการเรียนดี มีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 3.00 ในภาคการศึกษาที่ 1 และมีคะแนนวิชา EN 111 (Fundamental English I) ไม่ต่ำกว่า B มีความต้องการเสริมสร้างศักยภาพทางด้านวิชาการ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ความเป็นผู้นำ และการคิดวิเคราะห์ที่สูงกว่านักศึกษาทั่วไป สมัครเข้าโครงการใน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาการโฆษณา คณะนิเทศศาสตร์ และสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมือนหลักสูตรปกติทุกประการ ยกเว้นค่าใช้จ่ายเพื่อการทัศนศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตร และตำราเรียน ให้เสียค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง

ทุนและรางวัลการศึกษา

การจะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าได้นั้น ทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นกำลังของชาติต้องเป็นผู้ที่มีวิชาความรู้อันจะก่อให้เกิดปัญญาในการนำพาประเทศชาติให้รุ่งเรืองต่อไป ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยกรุงเทพในฐานะสถาบันการศึกษาแหล่งประสิทธิผลวิทยาการความรู้ ซึ่งตระหนักดีถึงการส่งเสริมพัฒนาทางการศึกษา จึงจัดโครงการมอบทุนการศึกษาให้แก่เยาวชน ดังนี้

1. โครงการทุนประกายเพชร เป็นทุนการศึกษาที่มอบให้แก่นักเรียนที่มีความสามารถโดดเด่นหรือมีผลการเรียนดีและความประพฤติดี เพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาตามโครงการจะได้รับยกเว้นค่าหน่วยกิตและค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตร และได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือน โดยไม่มีพันธะผูกพันใดๆ กับมหาวิทยาลัยเมื่อสำเร็จการศึกษา เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่เยาวชน

2. โครงการพัฒนานักกีฬาดูเด่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันการศึกษาที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬามาโดยตลอด จึงได้จัดสรรทุนการศึกษาให้แก่ผู้ที่มีความสามารถทางด้านการกีฬา เพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยกรุงเทพโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในโครงการจะต้องปฏิบัติตามภารกิจเป็นตัวแทนมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หรือการแข่งขันที่จัดโดยสมาคมกีฬาต่างๆ และเพื่อเป็นการส่งเสริมการกีฬาของประเทศให้ก้าวไกล มหาวิทยาลัยกรุงเทพยังส่งเสริมและอนุญาตให้นักศึกษาในโครงการที่มีความสามารถทางกีฬาในระดับทีมชาติเป็นตัวแทนของประเทศไทยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับโลก เพื่อแสดงศักยภาพด้านการกีฬาให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชนทั่วไป

3. ทุนนักศึกษาดีเด่น ในแต่ละปีมหาวิทยาลัยกรุงเทพจะคัดเลือก นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีผลการเรียนดี มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป และมีความประสงค์ที่จะเป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมาทำการสัมภาษณ์เพื่อให้ทุนไปศึกษาต่อระดับปริญญาโททั้งภายในและต่างประเทศภายหลังจากสำเร็จการศึกษาในชั้นปีที่ 4 แล้ว

4. **ทุนศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ** เป็นทุนสำหรับนักศึกษาหรือบัณฑิตของมหาวิทยาลัยซึ่งมีผลการเรียนดี สามารถสอบแข่งขันชิงทุนเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ทั้งนี้ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วผู้รับทุนจะต้องเข้าปฏิบัติงานเป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

5. **รางวัลเรียนดี** เพื่อเป็นการสนับสนุนและเสริมสร้างกำลังใจแก่นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีเด่น มหาวิทยาลัยจึงมีทุนการศึกษาเรียกว่า รางวัลทุนเรียนดียอดเยี่ยม และทุนเรียนดี สำหรับนักศึกษาทุกชั้นปีที่สอบได้คะแนนสูงสุดในสาขาวิชาของแต่ละชั้นปี

นอกจากทุนและรางวัลการศึกษาที่กล่าวไปแล้ว มหาวิทยาลัยกรุงเทพมี ทุนฉุกเฉินสำหรับนักศึกษาที่ประสบภัยพิบัติหรือขาดผู้อุปการะทางด้านการเงินอย่างกะทันหัน โดยได้จัดตั้งกองทุนพระพุทธรูปรัตนมุนีเพื่อเป็นทุนช่วยเหลือนักศึกษาได้บรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า โดยสามารถติดต่อได้ที่แผนกทุนการศึกษา ฝ่ายบริการการศึกษาและสวัสดิการ

ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ทั่วโลกเป็นอย่างดี นำมาซึ่งความร่วมมือและการสนับสนุนทางด้านวิชาการรวมทั้งด้านวัฒนธรรมในโครงการต่างๆ เช่น โครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์และนักศึกษา โครงการศึกษาดูงาน ตลอดจนการพบปะแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านการบริหาร มหาวิทยาลัยระหว่างผู้บริหารระดับสูงมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ที่ได้รับเชิญเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมอธิการบดีระหว่างประเทศ (International of University Presidents IAUP) ซึ่งในปี 2527 ดร.เจริญ คันธวงศ์ อธิการบดีกิตติคุณ ได้รับเลือกเป็นเลขาธิการ และดร.บุญกุลชล อธิการบดีได้รับเลือกเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 3 ปี นับเป็นเกียรติกับมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นอย่างยิ่ง ในด้านการพัฒนาคุณภาพเกี่ยวกับการเรียนการสอนและบุคลากร หรืออาจารย์ผู้สอน มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนในด้านวิชาการจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงดีเด่นของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะวิศวกรรมศาสตร์

3.1.1 ประวัติความเป็นมา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2536 เพื่อตอบสนองต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ โดยตระหนักถึงบทบาทในการผลิตวิศวกรที่มีคุณภาพ มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบอาชีพอย่างสมบูรณ์ เพียบพร้อมด้วยจริยธรรมและคุณธรรมตลอดจนเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพของตนเพื่อเป็นกำลังที่มีค่าต่อสังคมและประเทศชาติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงาน กพ. และ กว. เปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี โดยนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์จะต้องศึกษา ณ วิทยาเขตรังสิต 4 ปี ตลอดหลักสูตร เปิดสอนใน 4 สาขาวิชา คือ

สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Engineering)

ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญา วศ.บ. (วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์) หรือ B.Eng. (Electronics Engineering)

สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (Electrical Engineering)

ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญา วศ.บ. (วิศวกรรมไฟฟ้า) หรือ B.Eng. (Electrical Engineering)

สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (Computer Engineering)

ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญา วศ.บ. (วิศวกรรมคอมพิวเตอร์) หรือ B.Eng. (Computer Engineering)

สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต (Multimedia and Internet System Engineering)

ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญา วศ.บ. (วิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต) หรือ B.Eng. Multimedia and Internet System Engineering)

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความตั้งใจที่จะให้ความรู้และฝึกฝนนักศึกษาให้เป็นวิศวกรที่มีความสามารถ มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของประเทศในอนาคต โดยทางคณะมีหลักสูตรและวิธีการสอนที่ได้รับการพัฒนาอยู่เสมอ เพื่อความทันสมัยและเหมาะสมกับนักศึกษา ซึ่งจะเน้นในการสร้างพื้นฐานความเข้าใจทางด้านวงจรไฟฟ้า วงจรอิเล็กทรอนิกส์แบบอนาล็อกและดิจิทัล ระบบไมโครโปรเซสเซอร์ และคอมพิวเตอร์ การแปลงพลังงานกลและไฟฟ้าระบบควบคุมและการบริหารจัดการทางวิศวกรรมทั่วไป โดยคณะได้จัดเตรียมห้องปฏิบัติการต่าง ๆ พร้อมเครื่องมือและอุปกรณ์ทดลองในปริมาณที่มากเพียงพอจะให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนรู้จากการทดลองอย่างเต็มที่ และด้วยต้องการให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นและมีความใฝ่รู้ในการศึกษามากขึ้น คณะวิศวกรรมศาสตร์จึงได้จัดบรรยากาศการเรียนการสอนในคณะให้นักศึกษาและคณาจารย์เกิดความริเริ่มที่จะผลิตผลงานทางวิชาการทั้งภายในและระหว่างมหาวิทยาลัย เช่น การสร้างหุ่นยนต์ในการแข่งขัน การควบคุมด้วยระบบดิจิทัลที่ซับซ้อน การแปลงพลังงานจากแสงอาทิตย์และการวิจัยอุปกรณ์โฟโตนิกส์ เป็นต้น นอกจากนี้คณะยังให้การสนับสนุนโครงการทางวิชาการด้วยทรัพยากรทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ ด้านบริการทางข้อมูลและห้องสมุด นักศึกษาของคณะทุกคนจึงได้ฝึกฝนศักยภาพของตนเองอย่างสม่ำเสมอและสามารถทำงานในตำแหน่งวิศวกรที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการควบคุมเกี่ยวกับการออกแบบและการพัฒนาสินค้าหรือระบบที่มีความซับซ้อน บัณฑิตของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มาจากครอบครัวที่มีธุรกิจหลายอย่าง สามารถที่จะนำความรู้ความสามารถไปสร้างตนเองให้เป็นผู้บริหารในธุรกิจดังกล่าวหรือในธุรกิจใหม่ที่พัฒนาขึ้น หรือหากผู้ใดที่มีความสนใจหาความรู้ต่อไปก็สามารถเข้าสู่โปรแกรมของบัณฑิตวิทยาลัยในสาขาที่สืบเนื่องได้ในมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ อนึ่ง นักศึกษาที่จบหลักสูตรของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สามารถขอใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามพระราชบัญญัติ

วิศวกร พ.ศ. 2542 จากสภาวิศวกรอีกด้วย นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์จะต้องศึกษาทุกวิชาที่วิทยาเขตรังสิตจนจบหลักสูตร โดยแต่ละสาขาวิชามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

นักศึกษาที่สนใจทางด้านอิเล็กทรอนิกส์จะได้เรียนวิชาเฉพาะถึงการออกแบบระบบดิจิทัล โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยการออกแบบและการใช้ระบบสื่อสารแบบอนาล็อกและดิจิทัลในความถี่สูงถึงความถี่แสง และสามารถเลือกศึกษาถึงขบวนการผลิตชิปวงจรรวมขนาดเล็ก การผลิตอุปกรณ์และเครื่องจักรใหม่ที่ถูกควบคุมด้วยระบบดิจิทัล ซึ่งมีความสำคัญในการเพิ่มผลิตผลและการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชากรให้ดีขึ้นโอกาสในการประกอบอาชีพ นักศึกษาที่จบเป็นวิศวกรอิเล็กทรอนิกส์ สามารถเป็นวิศวกรออกแบบทดสอบ ผลิตวงจรอินทิเกรต และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้อง เป็นวิศวกรขายหรือวิศวกรควบคุมอุปกรณ์และระบบการผลิตหรือการบริการที่ซับซ้อนที่ใช้ในโรงงาน โรงพยาบาล ระบบสื่อสารมือถือและอินเทอร์เน็ต เครื่องบิน สนามบินและในระบบขนส่งที่ทันสมัย เป็นต้น โลกของอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์นั้นกว้างขวางและลึก ล้ำนักศึกษาสามารถที่จะทำงานในด้านต่าง ๆ และมีความก้าวหน้าในตำแหน่งได้หลายระดับตามความสามารถของนักศึกษา ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หรือ วศ.บ. (วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์) จะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 148 หน่วยกิต โดยแยกออกเป็น

วิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต เท่ากับ 20.3 %

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 9 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต

วิชาเฉพาะ 112 หน่วยกิต เท่ากับ 75.7 %

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน 21 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิศวกรรมพื้นฐาน 39 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ 46 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเฉพาะเลือก 6 หน่วยกิต

วิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต เท่ากับ 4.1 %

รวม 148 หน่วยกิต เท่ากับ 100 %

สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

นักศึกษาที่สนใจทางวิศวกรรมไฟฟ้าจะได้เรียนวิชาเฉพาะถึงการผลิตและการส่งไฟฟ้าแรงสูง การออกแบบและการควบคุมระบบไฟฟ้าโรงงาน ในสำนักงานและอาคารที่อยู่อาศัยมีทักษะและความสามารถในสาขาวิชาชีพอย่างสมบูรณ์เหมาะสมกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีปัจจุบัน มีโอกาสในการประกอบ

อาชีพ บัณฑิตที่จบเป็นวิศวกรไฟฟ้าสามารถเป็นวิศวกรวางแผนและออกแบบระบบไฟฟ้ากำลัง วิศวกรควบคุมระบบผลิตไฟฟ้า วิศวกรสายส่ง วิศวกรควบคุมในโรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ มีโอกาสที่ก้าวหน้าจากการเป็นวิศวกรประจำงานจนถึงเป็นนายช่างใหญ่ หรือ ผู้อำนวยการ จนกระทั่งเป็นผู้บริหารระดับสูงในองค์กร ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า หรือ วศ.บ. (วิศวกรรมไฟฟ้า) จะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 147 หน่วยกิต โดยแยกออกเป็น

วิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต เท่ากับ 20.4 %

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 9 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต

วิชาเฉพาะ 111 หน่วยกิต เท่ากับ 75.5 %

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน 21 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิศวกรรมพื้นฐาน 39 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ 45 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเฉพาะเลือก 6 หน่วยกิต

วิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต เท่ากับ 4.1 %

รวม 147 หน่วยกิต เท่ากับ 100 %

สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ในการเปิดหลักสูตร วิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้ มหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ตระหนักถึงความสำคัญที่เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานและชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้น การทำงานลักษณะสมัยใหม่มีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ไปช่วยงานด้านต่าง ๆ เช่น การจัดการเอกสารและข้อมูลในระบบสำนักงาน ช่วยควบคุมการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนการดำรงชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นระบบอัตโนมัติ และมีส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์อยู่ด้วย ด้วยเหตุที่คอมพิวเตอร์ได้รับการนำไปประยุกต์ใช้งาน ในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นประเทศไทยจึงขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ เพื่อสนองตอบความต้องการกำลังคนในด้านวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพจึงมีโครงการที่จะเปิดสอนหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ขึ้น โดยมีความมุ่งหวังที่จะผลิตบัณฑิตด้านนี้ที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการวิชาชีพอย่างสมบูรณ์ เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรมที่จะเป็นกำลังคนที่มีค่าของประเทศชาติสืบไป

วิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต เท่ากับ 20.4 %

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 9 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต

วิชาเฉพาะ 111 หน่วยกิต เท่ากับ 75.5 %

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์พื้นฐาน 21 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิศวกรรมพื้นฐาน 36 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ 48 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเฉพาะเลือก 6 หน่วยกิต

วิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต เท่ากับ 4.1 %

รวม 147 หน่วยกิต เท่ากับ 100 %

สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต

นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขานี้จะได้ศึกษาถึงการนำองค์ความรู้ของการผลิตสื่อมัลติมีเดียและบริการผ่านเทคโนโลยีสื่อสารและคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ ศึกษาทักษะการออกแบบสื่อตามจุดมุ่งหมาย การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อรวมสื่อมัลติมีเดียกับอุปกรณ์สื่อสาร การผลิตภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว การพัฒนาเนื้อหาและบริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การพัฒนาเกมประเภทต่างๆ การผลิตสื่อสร้างสรรค์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสื่อ อาทิ การบันทึกสื่อ การลดขนาดสื่อมัลติมีเดีย เครือข่ายอินเทอร์เน็ต หลักการและการทำงานของเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่และโครงข่ายสื่อสารความเร็วสูงฝึกฝนการผลิตและนำเสนอสื่อมัลติมีเดีย เช่น การควบคุมการผลิตภาพและเสียงในสตูดิโอ การสร้างสรรค์เนื้อหาและบริการใหม่ ๆ บนโทรศัพท์เคลื่อนที่ การผลิตและทดสอบเกมคอมพิวเตอร์ และการประยุกต์อุปกรณ์สมัยใหม่ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย บัณฑิตของสาขาวิศวกรรมระบบมัลติมีเดียและเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย อาทิ วิศวกรดูแลและพัฒนาระบบมัลติมีเดีย [Multimedia Engineer & Multimedia Developer] วิศวกรระบบภาพและเสียง [Visualize and Sound Engineer] วิศวกรระบบเครือข่าย [Network Engineer] วิศวกรเครือข่ายสื่อสารความเร็วสูง [Broadband Engineer] ผู้ผลิตงานด้านคอมพิวเตอร์กราฟิกและมัลติมีเดีย [Computer Graphics & Multimedia Designer] ผู้ผลิตสื่อดิจิทัล [Digital Content Developer] ผู้ผลิตเกมคอมพิวเตอร์ [Game Developer] ผู้พัฒนาระบบแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่ [Mobile Application Developer] นักเขียนโปรแกรมด้านมัลติมีเดีย [Multimedia Programmer] ผู้จัดการระบบสารสนเทศ [IT Manager] และงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) 30 หน่วยกิต

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 9 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 3 หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ (Professional Education) 110 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ พื้นฐาน 17 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิศวกรรมพื้นฐาน 36 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ 51 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาเฉพาะเลือก 6 หน่วยกิต

หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

รวม 146 หน่วยกิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชายจำนวน 167 คน และ นักศึกษาหญิงจำนวน 33 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชายจำนวน 167 คน และ นักศึกษาหญิงจำนวน 33 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ และสาขาวิชา

สาขาวิชา	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า	17	3	20
2. สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	19	-	19
3. สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	55	11	66
4. สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต	76	19	95
รวมทั้งหมด	167	33	200

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แบ่งเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ อาชีพของบิดามารดา สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ สมาชิกในครอบครัว

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ อาชีพของบิดามารดา และแหล่งข้อมูลที่ได้รับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน () หน้าข้อความและเติมคำในช่องว่างที่เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

() สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ – คณิต

() สาขาวิชา ศิลปศึกษา

() สาขาวิชา ศิลปคำนวณ

() ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

3. สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์

() สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า

() สาขาวิชา วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

() สาขาวิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

() สาขาวิชา วิศวกรรมวัสดุ มีเดีย และระบบอินเทอร์เน็ต

4. อาชีพของบิดามารดา

() รับราชการ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() ค้าขาย

() อื่น ๆ.....

5. แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

- () ผู้ปกครอง
- () เพื่อน
- () อาจารย์
- () รุ่นพี่
- () ญาติพี่น้อง
- () โครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย
- () สื่อมวลชน ได้แก่ วารสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ
วิทยุโทรทัศน์ เอกสารประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และ
อินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของ รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 2.1 และ 2.2 จำนวน 22 ข้อ

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบสอบถาม ซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25% ที่คะแนนสูง และ 25% ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 10 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.124 – 5.092

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ที่คัดเลือกไว้แล้วในข้อ 2.5 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .667

2.7 ลักษณะแบบสอบถาม ลักษณะมุ่งอนาคต เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
 จริงมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง และ
 ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าชวนชวหาความรู้อยู่เสมอเพื่อเตรียมพร้อมในการสมัครงานเมื่อศึกษาจบ					
00	ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความรู้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน
 จริงมาก ให้ 4 คะแนน
 จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
 จริงน้อย ให้ 2 คะแนน
 จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

- จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน
 จริงมาก ให้ 2 คะแนน
 จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน
 จริงน้อย ให้ 4 คะแนน
 จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของ ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด. (2546)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 3.1 และ 3.2 จำนวน 13 ข้อ

3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาตรวจหาคะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงที่สุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25% ที่คะแนนสูง และ 25% ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 13 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.032 – 4.753

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ที่คัดเลือกไว้แล้วในข้อ 3.5 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .789

3.7 ลักษณะแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง และ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ความคาดหวังของผู้ปกครอง	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จทางการศึกษา					

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริงมาก	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริงมาก	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัวมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของ ญกุล ยัมศิริ (2546)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 4.1 และ 4.2 จำนวน 28 ข้อ

4.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25% ที่คะแนนสูง และ 25% ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว จำนวน 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.459 – 3.983

4.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ที่คัดเลือกไว้แล้วในข้อ 4.5 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .818

4.7 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา มากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา มาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา บ้าง และ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา บ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา น้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา น้อยที่สุด

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	การปฏิบัติตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อนักศึกษา					
00	ผู้ปกครองสนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง					
0	ข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนข้าพเจ้าจะเก็บนิ่งเฉยไว้					
00	ข้าพเจ้าปรึกษาบิดามารดาหรือผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาส่วนตัว					

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริงมาก	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริงมาก	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัวดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัวดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัวไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความศรัทธาต่อสถาบัน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิด ของ รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 5.1 และ 5.2 จำนวน 15 ข้อ

5.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25% ที่คะแนนสูง และ 25% ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน จำนวน 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.636 – 10.548

5.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ที่คัดเลือกไว้แล้วในข้อ 5.5 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .893

5.7 ลักษณะแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน เป็น มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง และ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ด้านความศรัทธาต่อสถาบัน	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
00	คณาจารย์มีความรู้และความสามารถสูง					

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริงมาก	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริงมาก	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีความศรัทธาต่อมหาวิทยาลัยมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีความศรัทธาต่อมหาวิทยาลัยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีความศรัทธาต่อมหาวิทยาลัยน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยศึกษามาจากแนวความคิดของ รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 6.1 และ 6.2 จำนวน 17 ข้อ

6.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

6.5 นำแบบสอบถาม ซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อ

วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25% ที่คะแนนสูง และ 25% ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 16 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.105 – 6.246

6.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ที่คัดเลือกไว้แล้วในข้อ 6.5 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .875

6.7 ลักษณะแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน เป็น มาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert scale type)

ตัวอย่าง แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นแรงจูงใจให้ท่านเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจตามความเป็นจริงของท่านเพียงระดับเดียว

มากที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ข้าพเจ้าเลือกศึกษาต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์เพราะ					
0	อยากเป็นวิศวกรที่มีชื่อเสียง					
00	สามารถนำไปใช้กับธุรกิจทางบ้านได้					
000	เปิดสอนหลักสูตรตรงความต้องการ					

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด ให้ 5 คะแนน

มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะ
วิศวกรรมศาสตร์มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาในคณะ
วิศวกรรมศาสตร์น้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินงานเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปขอ อนุญาต คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เพื่อเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 16 – 21 สิงหาคม 2547 โดยแจกแบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน ได้กลับคืนมาจำนวน 161 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.5 เปอร์เซนต์
3. ผู้วิจัยเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ซึ่งปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทาง สถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3. วิเคราะห์ตัวแปร ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้ว ทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม ของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 วิเคราะห์ตัวแปร ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการ เลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ Degree of Freedom
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า Sum of Squares
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า Mean of Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
Y	แทน	แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้ คะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	สาขาวิชาที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขา วิทยาศาสตร์
X_4	แทน	สาขาวิชาที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขา ศิลปภาษา
X_5	แทน	สาขาวิชาที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขา ศิลปคำนวณ
X_6	แทน	สาขาวิชาที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
X_7	แทน	สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
X_8	แทน	สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์
X_9	แทน	สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

- X₁₀ แทน สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดีย และระบบอินเทอร์เน็ต
- X₁₁ แทน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพรับราชการ
- X₁₂ แทน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน
- X₁₃ แทน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพค้าขาย
- X₁₄ แทน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพอื่น ๆ
- X₁₅ แทน แหล่งข้อมูลที่ได้รับ จากผู้ปกครอง
- X₁₆ แทน แหล่งข้อมูลที่ได้รับ จากเพื่อน
- X₁₇ แทน แหล่งข้อมูลที่ได้รับ จากอาจารย์แนะแนวของมหาวิทยาลัย
- X₁₈ แทน แหล่งข้อมูลที่ได้รับ จากรุ่นพี่
- X₁₉ แทน แหล่งข้อมูลที่ได้รับ จากญาติพี่น้อง
- X₂₀ แทน แหล่งข้อมูลที่ได้รับ จากโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย
- X₂₁ แทน แหล่งข้อมูลที่ได้รับ จากสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร เอกสารประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย
- X₂₂ แทน แหล่งข้อมูลที่ได้รับ จากอินเทอร์เน็ต
- X₂₃ แทน แหล่งข้อมูลที่ได้รับ จากแหล่งอื่น ๆ
- X₂₄ แทน ลักษณะมุ่งอนาคต
- X₂₅ แทน ความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- X₂₆ แทน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว
- X₂₇ แทน ความศรัทธาต่อสถาบัน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้คำร้อยละ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชาที่เรียนจบในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชาที่กำลังศึกษาใน คณะวิศวกรรมศาสตร์ อาชีพของบิดามารดา และ แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้าน ครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้ค่าร้อยละ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชาที่เรียนจบในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ อาชีพของบิดามารดา แหล่งข้อมูลที่ได้รับ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้ค่าร้อยละ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชาที่เรียนจบในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ อาชีพของบิดามารดา และ แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	135	83.9
หญิง	26	16.1
รวม	161	100
2. สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย		
สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ – คณิต	98	60.9
สาขาวิชา ศิลปภาษา	4	2.5
สาขาวิชา ศิลปคำนวณ	35	21.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช)	24	14.9
รวม	161	100
3. สาขาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์		
สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า	11	6.8
สาขาวิชา วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	14	8.7
สาขาวิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	54	33.5
สาขาวิชา วิศวกรรมวัสดุ มีเดีย และระบบอินเทอร์เน็ต	82	50.9
รวม	161	100

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
4. อาชีพของบิดามารดา		
รับราชการ	45	28.0
พนักงานบริษัทเอกชน	28	17.4
ค้าขาย	58	36.0
อาชีพอื่น ๆ	30	18.6
รวม	161	100
5. แหล่งข้อมูลที่ได้รับ		
ผู้ปกครอง	24	14.9
เพื่อน	25	15.5
อาจารย์แนะแนว	11	6.8
รุ่นพี่	7	4.3
ญาติพี่น้อง	11	6.8
โครงการเปิดรั้วมหาวิทยาลัย	2	1.2
สื่อมวลชน	7	19.3
อินเทอร์เน็ต	46	28.6
อื่น ๆ	4	2.5
รวม	161	100

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวนมากกว่าเพศหญิง คือมี เพศชาย 135 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 เพศหญิงจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1

เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่จบตอนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จบจาก สาขาวิชาวิทย์-คณิตมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาคือ สาขาวิชาศิลป์คำนวณ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 และจบสาขาวิชาศิลป์ ภาษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า สาขาวิชาวิศวกรรม มัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต เป็นสาขาวิชาที่นักศึกษาเลือกศึกษามากที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาคือ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 และสาขาวิชา วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ส่วนสาขาวิชาที่นักศึกษาเลือกศึกษาน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

เมื่อจำแนกตามอาชีพของบิดามารดา พบว่า บิดามารดามีอาชีพค้าขายมากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 อาชีพพนักงาน บริษัทเอกชน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และอาชีพอื่น ๆ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6

เมื่อจำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ พบว่า นักศึกษาได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมาคือ จากเพื่อน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 จากผู้ปกครอง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 จากอาจารย์แนะแนว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 จากญาติพี่น้อง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 จากรุ่นพี่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 จากสื่อมวลชน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และนักศึกษาได้รับข้อมูลจากโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัยน้อยที่สุด จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 1.2

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม และแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม และแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D	การแปลผล
ลักษณะมุงอนาคต	3.5841	.42840	ปานกลาง
ความคาดหวังของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง	4.1783	.51661	มาก
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว	3.3690	.53665	ปานกลาง
ความศรัทธาต่อสถาบัน	3.8808	.54142	มาก
แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ	3.9268	.53523	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ลักษณะมุงอนาคต มีค่าเฉลี่ย 3.5841แสดงว่านักศึกษามีลักษณะมุงอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง

ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย 4.1783 แสดงว่านักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักศึกษา อยู่ในระดับมาก

สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ย 3.3690

ความศรัทธาต่อสถาบัน มีค่าเฉลี่ย 3.8808 แสดงว่านักศึกษามีความศรัทธาต่อสถาบันอยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ย 3.9268

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ดังแสดงใน ตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ตัวแปรด้านครอบครัว ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	X ₂₀	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃	X ₂₄	X ₂₅	X ₂₆	X ₂₇	Y
X ₁	1	-1	.132	-.038	-.096	-.053	-.216**	.135	.026	.008	.01	.023	-.057	.037	.042	.048	-.015	.094	.052	.049	-.085	-.021	-.147	.129	-.024	.097	-.104	-.168*
X ₂	-	1	-.132	.038	.096	.053	-.216**	.135	.026	.008	-.01	.023	.057	-.037	.042	.048	-.015	.094	.052	.049	-.085	-.021	-.147	.129	-.024	.097	-.104	.168*
X ₃	-	-	1	.199*	-.657**	-.522**	-.035	-.069	.300	-.227	.017	.066	.061	-.009	.157	-.078	.015	-.016	.066	-.025	-.06	.056	.046	.04	.014	.073	-.108	-.213**
X ₄	-	-	-	1	-.084	-.067	.115	-.049	-.113	.077	-.01	-.073	.046	.026	.157*	-.068	.115	-.034	-.043	-.018	-.078	-.013	-.025	.06	-.023	.034	.194*	.171*
X ₅	-	-	-	-	1	-.221**	-.143	-.163*	-.374**	.517**	.074	-.083	.012	-.02	-.094	.024	-.083	-.039	-.023	.077	.01	.1	.013	-.161*	-.049	-.07	-.063	.053
X ₆	-	-	-	-	-	1	.163*	.304**	.072	-.322**	-.105	.038	.049	.024	-.175*	.109	.025	.082	-.044	-.047	.105	-.033	-.067	.109	.046	-.034	.135	.155
X ₇	-	-	-	-	-	-	1	-.084	-.192*	-.276**	-.059	-.059	.156*	-.066	.094	.02	.024	.063	-.073	-.03	.118	-.171*	-.043	0	.111	.03	.192*	.177*
X ₈	-	-	-	-	-	-	-	1	-.219**	-.314**	.004	-.083	-.09	-.034	-.067	.05	.004	.367**	.091	-.035	-.039	-.146	-.049	.023	.036	.058	.018	.053
X ₉	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.724**	-.032	.160*	-.177*	.099	.220**	-.087	.016	-.087	-.036	.08	-.013	-.042	.056	.05	-.081	.1	-.212**	.155
X ₁₀	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	.058	-.074	.038	-.041	-.217**	.043	-.03	-.156*	.02	.11	-.025	.208**	-.003	-.059	.002	.142	.094	.026
X ₁₁	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.286**	-.467**	-.298	.128	.192*	-.059	-.133	-.114	.055	-.164*	.035	-.01	-.036	-.1	.035	.042	.066
X ₁₂	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.344**	-.220**	-.054	-.151	.136	-.098	.071	-.051	.108	0	.032	-.001	.01	-.11	.03	.007
X ₁₃	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.359**	.049	0	.002	.094	.053	.033	-.006	-.131	.046	.032	.092	.024	-.028	-.152
X ₁₄	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.156*	-.073	-.066	.133	-.003	-.054	.09	.121	-.076	.003	-.009	.038	-.044	.104
X ₁₅	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.179	-.113	-.089	-.113	-.047	-.204**	-.265**	-.067	-.064	.08	.049	-.016	-.044
X ₁₆	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.116	-.091	-.116	-.048	-.209**	-.271**	-.068	-.015	-.166*	-.05	-.109	-.081
X ₁₇	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.058	-.073	-.03	-.132	-.171*	-.043	.012	.09	.08	.131	.165*
X ₁₈	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.058	-.024	-.104	-.135	-.034	.048	-.009	.101	-.029	-.011
X ₁₉	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.03	-.132	-.171*	-.043	-.063	.038	-.103	.074	-.058
X ₂₀	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.055	-.071	-.018	-.09	-.133	-.033	-.126	-.098
X ₂₁	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.309**	-.078	-.071	.044	-.073	.089	.023
X ₂₂	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-.101	.14	-.024	.024	-.056	.062
X ₂₃	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	.041	.062	.05	.023	-.043
X ₂₄	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	.160*	.358**	.420**	.333**
X ₂₅	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	.309**	.379**	.371**
X ₂₆	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	.299**	.290**
X ₂₇	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	.601**
Y	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p \leq .01$)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p \leq .05$)

จากตาราง 4 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{24}) ความคาดหวังของบิดามารดา (X_{25}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{26}) และ ความศรัทธาต่อสถาบัน (X_{27}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ .333 , .371 , .290 และ .601 ตามลำดับ

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 1 ตัวแปร ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิชาวิทย์-คณิต (X_3) อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ -.213

ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 17 ตัวแปร ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิชาศิลปคำนวณ (X_5) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (X_6) สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (X_8) สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (X_9) และสาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต (X_{10}) อาชีพของบิดามารดา คือ รับราชการ (X_{11}) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{12}) อาชีพค้าขาย (X_{13}) อาชีพอื่น ๆ (X_{14}) แหล่งข้อมูลที่ได้รับ คือ ผู้ปกครอง (X_{15}) เพื่อน (X_{16}) รุ่นพี่ (X_{18})ญาติพี่น้อง (X_{19}) โครงการเปิดรั้วมหาวิทยาลัย (X_{20}) จาก สื่อสิ่งพิมพ์ (X_{21}) จาก อินเทอร์เน็ต (X_{22}) และจากแหล่งอื่น ๆ (X_{23})

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	18.612	4.653	27.122**
Residual	152	26.077	.172	
Total	156	44.689		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า มีตัวแปร 4 ตัวแปร ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตัวแปร	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₂₇	.492	.066	.497	.586	.343	80.983**
X ₂₇ , X ₂₅	.207	.070	.200	.607	.368	44.852**
X ₂₇ , X ₂₅ , X ₁₃	-.188	.069	-.170	.627	.393	32.993**
X ₂₇ , X ₂₅ , X ₁₃ , X ₃	-.170	.068	-.155	.645	.416	27.122**
R =			.645			
R ² =			.416			
SE =			.41420			
a =			1.325			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 4 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความศรัทธาต่อสถาบัน (X₂₇) ความคาดหวังของบิดามารดา (X₂₅) อาชีพของบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย (X₁₃) และสาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสาขา วิทยาศาสตร์-คณิต (X₃) ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ คิดเป็นร้อยละ 41.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.325 + .492x_{27} + .207x_{25} - .188x_{13} - .170x_3$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .497x_{27} + .200x_{25} - .170x_{13} - .155x_3$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชายจำนวน 167 คน และนักศึกษาหญิงจำนวน 33 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2547 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชายจำนวน 167 คน และ นักศึกษาหญิงจำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แบ่งเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ อาชีพของบิดามารดา สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .667

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .789

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว จำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .818

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน จำนวน 14 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .893

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 16 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .875

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาต คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เพื่อเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 16 – 21 สิงหาคม 2547 โดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน ได้กลับคืนมาจำนวน 161 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.5
3. ผู้วิจัยเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ซึ่งปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ตัวแปร ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้ามียังต่อไปนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{24}) ความคาดหวังของบิดามารดา (X_{25}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{26}) และ ความศรัทธาต่อสถาบัน (X_{27}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ .333 , .371 , .290 และ .601 ตามลำดับ

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียน จบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิชาวิทย์-คณิต (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ -.213

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 17 ตัวแปร ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิชา ศิลป์คำนวณ (X_5) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (X_6) สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (X_8) สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (X_9) และ สาขาวิชาวิศวกรรม มัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต (X_{10}) อาชีพของบิดามารดา คือ รับราชการ (X_{11}) อาชีพพนักงาน บริษัทเอกชน (X_{12}) อาชีพค้าขาย (X_{13}) อาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพธุรกิจส่วนตัว (X_{14}) แหล่งข้อมูลที่ได้รับจาก ผู้ปกครอง (X_{15}) เพื่อน (X_{16}) รุ่นพี่ (X_{18})ญาติพี่น้อง (X_{19}) โครงการเปิดรั้วมหาวิทยาลัย (X_{20}) จาก สื่อสิ่งพิมพ์ (X_{21}) จาก อินเทอร์เน็ต (X_{22}) และจากแหล่งอื่น ๆ เช่น การประกวดผลงานของนักศึกษา (X_{23})

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความศรัทธาต่อสถาบัน (X_{27}) ความคาดหวังของบิดามารดา (X_{25}) อาชีพของบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย (X_{13}) และสาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสาขา วิทย์-คณิต (X_3) ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ คิดเป็นร้อยละ 41.6

5. สมการที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.325 + .492x_{27} + .207x_{25} - .188x_{13} - .170x_3$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .497x_{27} + .200x_{25} - .170x_{13} - .155x_3$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{24}) ความคาดหวังของบิดามารดา (X_{25}) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว (X_{26}) และความศรัทธาต่อสถาบัน (X_{27}) อภิปรายได้ดังนี้

1.1 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะ วิศวกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มี แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาสามารถคาดการณ์วางแผนการ เกี่ยวกับอนาคตในการประกอบอาชีพได้ว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาในวิชาชีพนี้แล้ว สามารถหางานทำได้ง่าย เป็น ที่ต้องการของตลาดแรงงาน นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนมาพัฒนาหน้าที่การงาน ทำ ให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจ กล้าตัดสินใจ เพื่อความสำเร็จในชีวิต ดังที่ ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์ (2539 : 64) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตที่ดีจะทำให้มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค สามารถวางแผนและปฏิบัติ เกี่ยวกับการศึกษา การประกอบอาชีพ เพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งทิพา ประสพสันต์ (2543 : 113) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิต ระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันศึกษาของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มี ความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษา ต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

1.2 ความคาดหวังของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อใน คณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าบิดา มารดาที่มีความคาดหวังในตัวนักศึกษามาก นักศึกษาก็จะมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะ วิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีการรับรู้ต่อความคิด ความรู้สึกของบิดามารดาเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียน ผลการเรียนทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักศึกษาและต้องการให้นักศึกษาประสบความสำเร็จตาม เป้าหมาย ดังนั้นการที่นักศึกษารับรู้ถึงความคาดหวังของบิดามารดา จะมีผลให้นักศึกษามุ่งมั่นที่จะศึกษาหา ความรู้ และอดทนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับ ดูเซค (Dusek 1980 : 87-110) กล่าวว่า ผู้ปกครองที่คาดหวังในตัวนักเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถ จะกระตุ้นให้นักเรียนใช้ ความพยายามในการเรียนมากขึ้นและเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ แอนเดอร์สัน (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด 2546 : 92 ; อ้างอิงจาก Anderson. 1995) ที่กล่าวว่า การรับรู้ความ คาดหวังของผู้ปกครอง มีบทบาทต่อการปลูกฝังการรับรู้และการอบรมเลี้ยงดู โดยจะมีผลทำให้นักเรียนเกิด ความมานะพยายามที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จตามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความคาดหวังของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการ เลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาที่มีสัมพันธภาพกับสมาชิกในครอบครัวดี จะมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาสามารถนำเรื่องราวเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไปปรึกษากับสมาชิกในครอบครัว ให้ช่วยกันแสดงความคิดเห็น ครอบครัวก็จะมีความรัก ความอบอุ่น และเมื่อสมาชิกในครอบครัวมีความเห็นพ้องต้องกันก็จะสนับสนุนและให้คำแนะนำ ทำให้นักศึกษาสามารถตัดสินใจได้เร็วขึ้น และเมื่อนักศึกษาได้เลือกศึกษาต่อตามความถนัดและความสนใจ นักศึกษาก็จะเรียนได้ดี และมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับโคลแมนและแฮมแมน (ณุกูล ยิ้มศิริ 2546 : 55 ; อ้างอิงจาก Coleman and Hammen. 1974) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัว ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น การยอมรับ และการยกย่องเด็ก มีความสำคัญต่อการพัฒนาการและความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวนั้นๆ และสอดคล้องกับการศึกษาของโรเซนและดีแอนเดรท (มาริสา รัษฎ์ 2532 : 35 ; อ้างอิงจาก Rosen and D' Andrade. 1959) พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

1.4 ความศรัทธาต่อสถาบัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักศึกษาที่มีความศรัทธาต่อสถาบันมาก มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่เลือกศึกษาในแต่ละสถาบันย่อมมีความเชื่อถือมีความรู้สึกที่ดี ทั้งในด้านชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของคณาจารย์ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถาบัน และรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นนักศึกษาของสถาบันแห่งนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความรักและผูกพันต่อสถาบัน ที่เปรียบเสมือนองค์กรที่ตนดำรงอยู่ ดังที่ ภรณ์ กิริติบุตร (2529 : 97) กล่าวว่า ความรู้สึกยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร มีความหมายที่ลึกซึ้งกว่าความผูกพันทางกาย หรือการดำรงอยู่ในองค์กรเท่านั้น แต่รวมไปถึงการที่สมาชิกมีความเต็มใจที่จะยอมเสียสละความสุขบางส่วนของตนเพื่อเป้าหมายขององค์กรบรรลุความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของสถาบัน เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก และสอดคล้องกับ รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 : 114) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา พบว่าความศรัทธาต่อสถาบัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความศรัทธาต่อสถาบัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ตัวแปร ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียนจบ

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิชาวิทย์-คณิต แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนจบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชาวิทย์-คณิต มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษาที่เรียนจบใน สาขาวิชาวิทย์-คณิต มีความสามารถทางด้านคำนวณ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทำให้มีความมั่นใจว่าตนเองมีโอกาสดูกัดเลือกให้เข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมากกว่านักศึกษาที่จบจากสาขาวิชาอื่นๆ และยังสามารถเลือกศึกษาต่อในทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้โดยไม่มีข้อจำกัด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิชาวิทย์-คณิต มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3. ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 17 ตัวแปร ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิชา ศิลป์คำนวณ (X_5) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (X_6) สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (X_8) สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (X_9) และสาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต (X_{10}) อาชีพของบิดามารดา คือ รับราชการ (X_{11}) อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (X_{12}) อาชีพค้าขาย (X_{13}) อาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพนักธุรกิจ (X_{14}) แหล่งข้อมูลที่ได้รับ คือ ผู้ปกครอง (X_{15}) เพื่อน (X_{16}) รุ่นพี่ (X_{18}) ญาติพี่น้อง (X_{19}) โครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย (X_{20}) จาก สื่อสิ่งพิมพ์ (X_{21}) จาก อินเทอร์เน็ต (X_{22}) และจากแหล่งอื่น ๆ เช่น การประกวดผลงานของนักศึกษา (X_{23}) ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1 สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชาศิลป์คำนวณ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่จบจากสาขาวิชาศิลป์คำนวณบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่จบจากสาขาวิชาศิลป์คำนวณ มีความถนัดในด้านการคำนวณ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จึงทำให้นักศึกษามั่นใจว่ามีโอกาสได้รับการคัดเลือกให้เข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มากกว่าสาขาวิชาอื่นๆ และมีนักศึกษาที่จบจากสาขาวิชาศิลป์คำนวณบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเลือกเรียนในสาขาที่ตนเองสนใจเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงความถนัดในสาขาวิชานั้น จึงทำให้รู้สึกว้าสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อนั้นยากและเรียนไม่ค่อยเข้าใจ ทำให้ไม่มีความสุขในการเรียน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชา ศิลป์คำนวณ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.2 สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่านักศึกษาที่จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่จบในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความถนัดทางด้านช่างและ

มีความชำนาญในการใช้เครื่องมือทางการช่าง ซึ่งก็เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จึงทำให้เกิดความมั่นใจว่าตนเองสามารถเลือกเรียนในสาขาวิชาที่มีความถนัดและความสนใจได้อย่างเข้าใจ และปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว และมีนักศึกษาที่จบในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองสนใจเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงความถนัดในสาขาวิชานั้น จึงทำให้รู้สึกว่าการเลือกเรียนในสาขาวิชานี้เป็นเรื่องที่ยาก

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.3 สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่านักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบวงจรและขบวนการผลิตวงจรรวมขนาดเล็กในระบบดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน เพราะนักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจ นักศึกษาจึงให้ความสนใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์เป็นสาขาวิชาที่ต้องใช้ความสามารถทางด้านการคำนวณ ซึ่งนักศึกษาบางคนไม่มีความถนัดทางด้านการคำนวณ จึงทำให้รู้สึกว่าการเลือกเรียนในสาขาวิชานี้เป็นเรื่องที่ยาก นักศึกษาจึงไม่ค่อยมั่นใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.4 สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในด้านการทำงานมากขึ้น นักศึกษาจึงสนใจและเลือกเรียนในสาขาวิชานี้ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพวิศวกรคอมพิวเตอร์ในอนาคต ดังนั้นนักศึกษาจึงสนใจเลือกเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สนใจในเทคโนโลยีทางด้านไอทีตามกระแสของสังคมในปัจจุบันเท่านั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงความถนัดในสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และไม่ได้ต้องการนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพวิศวกรคอมพิวเตอร์เพราะเห็นว่าอาชีพวิศวกรคอมพิวเตอร์เป็นอาชีพที่ต้องใช้ความคิดในการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งทำให้เกิดความเครียด

ประกอบกับสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์เป็นสาขาวิชาที่ต้องใช้ความสามารถทางด้านการเขียนโปรแกรม ดังนั้นนักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชานี้จะต้องมีความรู้พื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ จึงจะสามารถเรียนได้อย่างเข้าใจ นักศึกษาจึงไม่ค่อยมั่นใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์คือสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.5 สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบและผลิตสื่อมัลติมีเดียและการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อรวมสื่อมัลติมีเดียกับอุปกรณ์สื่อสาร การผลิตภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเช่น การผลิตเกมคอมพิวเตอร์และเกมทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน และมีโอกาสเลือกประกอบอาชีพได้หลากหลายและมีรายได้สูง ประกอบกับสาขาวิชานี้เป็นสาขาวิชาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่เรียนจบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกสาขาวิชาเข้ามาศึกษาต่อได้ นักศึกษาจึงให้ความสนใจและเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ตบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต เป็นสาขาวิชาที่เปิดขึ้นใหม่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นแห่งแรก นักศึกษาไม่ค่อยมั่นใจในโอกาสที่จะถูกคัดเลือกให้เข้ามาศึกษาต่อในสาขาวิชานี้ เพราะเชื่อว่าจะต้องมีการแข่งขันสูง นักศึกษาจึงไม่ค่อยมั่นใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ สาขาวิชาวิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.6 อาชีพของบิดามารดา ได้แก่ อาชีพรับราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่บิดามารดา มีอาชีพรับราชการบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาเห็นว่าอาชีพรับราชการ เป็นอาชีพที่มีเกียรติ และมีความมั่นคง เป็นที่ยอมรับในสังคม อีกทั้งสาขาวิชาต่างๆ ที่นักศึกษาเลือกศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่จบมาแล้วสามารถเข้าทำงานในหน่วยงานของราชการได้ และมีโอกาสเป็นวิศวกรที่มีชื่อเสียง ดังนั้นบิดามารดาจึงให้การสนับสนุนนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาที่มีอาชีพรับราชการ เห็นว่า อาชีพวิศวกรเป็นอาชีพที่เหน็ดเหนื่อยและไม่ค่อยมีเวลาส่วนตัว ประกอบกับถ้าเข้าทำงานในหน่วยงานราชการก็อาจจะมีรายได้น้อยซึ่งไม่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีค่าครองชีพค่อนข้างสูง และโดยส่วนใหญ่บิดามารดา

ต้องการให้บุตรของตนมีอาชีพที่ไม่ต้องทำงานหนัก มีรายได้สูง และมีเวลาเป็นของตัวเอง สามารถทำงานได้อย่างมีความสุข บิดามารดาจึงไม่ค่อยสนับสนุนให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาชีพของบิดามารดา ได้แก่ อาชีพรับราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.7 อาชีพของบิดามารดา ได้แก่ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาเห็นว่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน เป็นอาชีพที่มีเกียรติและมีความมั่นคง อีกทั้งทั้งสาขาวิชาต่างๆ ที่นักศึกษาเลือกศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่จบมาแล้วสามารถเข้าทำงานในบริษัทเอกชนได้และมีรายได้สูง ประกอบกับมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ดังนั้นบิดามารดาจึงให้การสนับสนุนนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน เห็นว่า อาชีพวิศวกร เป็นอาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบสูงต้องทำงานหนัก และมีเวลาการทำงานที่ไม่แน่นอน ประกอบกับถ้าเข้าทำงานในบริษัทเอกชนก็จะมีการแข่งขันสูง ดังนั้นบิดามารดาจึงไม่ค่อยสนับสนุนให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาชีพของบิดามารดา ได้แก่ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.8 อาชีพของบิดามารดา ได้แก่ อาชีพค้าขาย ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพค้าขายบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ อาชีพดังกล่าวข้างต้น เป็นที่ยอมรับในสังคมและสามารถสร้างฐานะทางเศรษฐกิจในครอบครัวได้ดี อีกทั้งสาขาวิชาต่างๆ ที่นักศึกษาเลือกศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นสาขาที่จบมาแล้วสามารถนำมาประกอบอาชีพได้ตามความถนัดและความสนใจ ดังนั้นบิดามารดาจึงให้การสนับสนุนนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพค้าขายบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย ปรารถนาดีต่อบุตรหลาน อยากให้บุตรหลานไม่ต้องทำงานหนัก จึงไม่อยากจะสนับสนุนให้นักศึกษาประกอบอาชีพวิศวกร ประกอบกับบิดามารดาอาจต้องการให้นักศึกษาสืบทอดกิจการของครอบครัว มากกว่าการประกอบอาชีพวิศวกร ดังนั้นบิดามารดาจึงไม่ค่อยสนับสนุนให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาชีพของบิดามารดา ได้แก่ อาชีพค้าขาย ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.9 อาชีพของบิดามารดา ได้แก่ อาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัวบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวเห็นว่าอาชีพนี้มีรายได้หมุนเวียนเข้ามาตลอดเวลา และมี

ความยืดหยุ่นในเรื่องของเวลาและไม่มีกฎระเบียบใด ๆ มาบังคับ ประกอบกับสาขาวิชาที่นักศึกษาเลือกศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สามารถนำมาประกอบอาชีพที่เป็นเจ้าของกิจการของตนเองได้ ดังนั้นบิดามารดาจึงให้การสนับสนุนนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่บิดามารดามีอาชีพธุรกิจส่วนตัวบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ บิดามารดาที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว เห็นว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีความมั่นคงน้อย และมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจได้ง่าย เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันยังมีการผันแปรไม่คงที่ ซึ่งถ้ามาประกอบอาชีพวิศวกรที่เป็นธุรกิจส่วนตัว อาจทำให้ประสบความสภาวะการขาดทุน ดังนั้นบิดามารดาจึงไม่ค่อยสนับสนุนให้นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาชีพของบิดามารดา ได้แก่ อาชีพค้าขาย หรืออาชีพอื่นๆ เช่น อาชีพธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.10 แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากผู้ปกครอง บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากผู้ปกครอง อาจเป็นสิ่งที่ช่วยในการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้เป็นอย่างดี เนื่องจาก ผู้ปกครอง เห็นถึงความสามารถในตัวนักศึกษาว่าจะมีโอกาสถูกคัดเลือกเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จึงให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อช่วยให้นักศึกษาใช้ในการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากผู้ปกครองบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากผู้ปกครอง อาจจะยังไม่เพียงพอทำให้นักศึกษาได้รับข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อไม่ละเอียดและครบถ้วน จึงทำให้นักศึกษาสับสนและไม่ค่อยมั่นใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.11 แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากเพื่อน บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากเพื่อน อาจเป็นสิ่งที่ช่วยในการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้เป็นอย่างดี เนื่องจาก เพื่อน ต้องการให้นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะเดียวกันจะได้ช่วยเหลือกันในการเรียน จึงให้ความช่วยเหลือในด้านการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อช่วยให้นักศึกษาใช้ในการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากเพื่อนบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากเพื่อน อาจจะยังไม่เพียงพอทำให้นักศึกษาได้รับข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อไม่ละเอียดและครบถ้วน จึงทำให้นักศึกษาสับสนและไม่ค่อยมั่นใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.12 แหล่งข้อมูลที่ได้รับจาก ญาติพี่น้อง ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากญาติพี่น้องบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากญาติพี่น้อง อาจเป็นสิ่งที่ช่วยในการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้เป็นอย่างดี เนื่องจาก ญาติพี่น้องอาจจะเคยเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์และเกิดความเชื่อถือว่ามีความมีชื่อเสียงและความสามารถของคณาจารย์ จึงต้องการให้นักศึกษาได้เข้ามาศึกษาต่อในคณะนี้ ดังนั้นญาติพี่น้องจึงให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อช่วยให้นักศึกษาใช้ในการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากญาติพี่น้องบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากญาติพี่น้อง อาจจะยังไม่เพียงพอทำให้นักศึกษาได้รับข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อไม่ละเอียดและครบถ้วน จึงทำให้นักศึกษาสับสนและไม่ค่อยมั่นใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แหล่งข้อมูลที่ได้รับจาก ญาติพี่น้อง ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.13 แหล่งข้อมูลที่ได้รับจาก รุ่นพี่ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากรุ่นพี่บางคนมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากรุ่นพี่เป็นแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพราะรุ่นพี่เป็นผู้ที่ได้เข้ามาศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก่อนจึงสามารถที่จะประชาสัมพันธ์ข้อมูลของคณะให้กับนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือกเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้ดี และสามารถสร้างความเชื่อถือให้กับนักศึกษาทำให้เกิดความมั่นใจในการเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากรุ่นพี่บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากรุ่นพี่ อาจไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความสับสนในการเลือกเข้าศึกษาต่อในแต่ละสาขาวิชาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาจึงไม่ค่อยมั่นใจในการเลือกเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากรุ่นพี่ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.14 แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัยบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจาก โครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งข้อมูลที่นักศึกษาสามารถรับรู้ได้โดยตรงด้วยตัวนักศึกษาเองเพราะนักศึกษาได้เห็นบรรยากาศของมหาวิทยาลัย และได้เห็นอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ทำให้นักศึกษาสามารถใช้ในการตัดสินใจเลือกเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ เนื่องจากนักศึกษาได้รับข้อมูลที่ละเอียดและตรงกับความต้องการ และมีนักศึกษาที่ได้รับ

แหล่งข้อมูลจากโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัยบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย อาจจะไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ดังนั้นนักศึกษาจึงไม่ค่อยมั่นใจในการใช้แหล่งข้อมูลนี้ตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากโครงการเปิดร่วมมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.15 แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อสิ่งพิมพ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นแหล่งข้อมูลที่ละเอียดและมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ทำให้นักศึกษาสามารถใช้ในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพราะนักศึกษาได้รับข้อมูลที่ละเอียดและตรงกับความต้องการ และมีนักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อสิ่งพิมพ์ อาจจะมีการเผยแพร่บ่อยเกินไป หรืออาจจะมีการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง นักศึกษาจึงได้รับข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ดังนั้นนักศึกษาจึงไม่ค่อยมั่นใจในการใช้แหล่งข้อมูลนี้ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อสิ่งพิมพ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.16 แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและมีรูปแบบที่น่าสนใจพร้อมกับให้รายละเอียดได้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา และที่สำคัญเป็นแหล่งข้อมูลที่ตอบรับกับความต้องการได้ตลอดเวลา โดยนักศึกษาไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทาง จึงทำให้นักศึกษาสามารถใช้ในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้เป็นอย่างดี และมีนักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ตมีข้อจำกัดสำหรับนักศึกษาบางคนเพราะจะต้องใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหา ทำให้นักศึกษาบางคนไม่สะดวกเพราะไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์หรือถ้านักศึกษามีคอมพิวเตอร์ก็ต้องสิ้นเปลืองเงินในการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ตซึ่งทำให้นักศึกษารู้สึกยุ่งยาก ดังนั้นนักศึกษาจึงไม่ค่อยมั่นใจในการใช้แหล่งข้อมูลนี้ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

3.17 แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งอื่นๆ เช่น จากการแข่งขันประกวดผลงานของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

แสดงว่า นักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากการแข่งขันประกวดผลงานของนักศึกษาบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากการแข่งขันประกวดผลงานของนักศึกษา เป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักศึกษาว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะที่สามารถทำให้นักศึกษามีโอกาสเป็นนักประดิษฐ์หรือเป็นวิศวกรที่มีชื่อเสียงได้ในอนาคต จึงทำให้นักศึกษาสนใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีนักศึกษาที่ได้รับแหล่งข้อมูลจากการแข่งขันประกวดผลงานของนักศึกษาบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ทั้งนี้เพราะ แหล่งข้อมูลที่ได้รับจาก การแข่งขันประกวดผลงานของนักศึกษา อาจจะมีการเผยแพร่น้อยเกินไป หรืออาจจะมี การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง จึงทำให้นักศึกษาได้รับข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์น้อย ดังนั้นนักศึกษาจึงไม่ค่อยมั่นใจในการใช้แหล่งข้อมูลนี้ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แหล่งข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งอื่น ๆ เช่น จากการแข่งขันประกวดผลงานของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ตัวแปร โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความศรัทธาต่อสถาบัน ความคาดหวังของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดาที่มีอาชีพ ค้าขาย และสาขาวิชาที่เรียนจบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชาวิทย-คณิต อภิปรายได้ดังนี้

4.1 ความศรัทธาต่อสถาบัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่แรก แสดงว่า นักศึกษาที่มีความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษามาก ทำให้มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่เลือกเข้าศึกษาต่อในแต่ละสถาบันย่อมมีความเชื่อถือมีความรู้สึกที่ดี ทั้งในด้านชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของคณาจารย์ รวมถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในสถาบัน และรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้เป็นนักศึกษาของสถาบันแห่งนั้น ซึ่งก่อให้เกิดความรักและผูกพันต่อสถาบัน ที่เปรียบเสมือนองค์กรที่ตนดำรงอยู่ ดังที่ ภรณ์ กิรติบุตร (2529 : 97) กล่าวว่า ความรู้สึกยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร มีความหมายที่ลึกซึ้งกว่าความผูกพันทางกาย หรือการดำรงอยู่ในองค์กรเท่านั้น แต่รวมไปถึงการที่สมาชิกมีความเต็มใจที่จะยอมเสียสละความสุขบางส่วนของตนเพื่อเป้าหมายขององค์กรบรรลุความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของสถาบัน เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก และสอดคล้องกับ รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 : 114) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา พบว่า ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความศรัทธาต่อสถาบัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

4.2 ความคาดหวังของบิดามารดา ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สอง แสดงว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ถึงความคาดหวังของบิดามารดามาก ทำให้มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษารับรู้ถึงความคาดหวังของบิดามารดาว่า ต้องการให้นักศึกษามีอนาคตที่ดี มีความสำเร็จในการเรียน และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ ประกอบกับการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์นั้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต ผู้ปกครองจึงให้การสนับสนุน นักศึกษาจึงไม่มีความกดดันในด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ อานนท์ อาภาภิรมย์ (ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด 2546 : 100 ; อ้างอิงจาก อานนท์ อาภาภิรมย์. 2529) ที่กล่าวว่าลักษณะของครอบครัวในสังคมไทยนั้น สมาชิกในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง พ่อแม่จะมีบทบาทในการเลี้ยงดู ถ่ายทอดค่านิยม และอิทธิพลในการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพให้บุตร เนื่องจากพ่อแม่ต้องการให้บุตรได้มีโอกาสทางการศึกษาสูงสุด เรียนเก่งที่สุด ประกอบอาชีพการงานที่เป็นหลักฐานมั่นคง เป็นที่พึงของครอบครัว

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความคาดหวังของบิดามารดา ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

4.3 อาชีพของบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับที่สาม แสดงว่า นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย จะมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เป็นเพราะอาชีพค้าขายเป็นอาชีพที่ทำรายได้ดี ทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีฐานะดี สามารถส่งให้นักศึกษาเรียนต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้ เพราะคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะที่มีค่าใช้จ่ายในการเรียนสูง ดังนั้นบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย จึงสามารถสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ได้อย่างเต็มที่

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาชีพของบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

4.4 สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิทย์-คณิต ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิทย์-คณิต จะมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาที่จบสาขาวิชาวิทย์-คณิต มีความสามารถในการคำนวณ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะเข้ามาศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดังนั้นนักศึกษาที่จบสาขาวิชาวิทย์-คณิต จะมีความสามารถในการเรียนได้ดีเพราะมีพื้นฐานได้ด้านการคำนวณและงานทางด้านวิศวกรก็เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณเป็นหลัก และถ้านักศึกษาสามารถเรียนจบและออกไปทำงานก็จะได้รับค่าตอบแทนสูง เป็นที่ต้องการของหน่วยงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ดังนั้นนักศึกษาที่จบสาขาวิชาวิทย์-คณิต จึงมีความสนใจที่จะเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิทย์-คณิต ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ มี 4 ตัวแปร โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ความศรัทธาต่อสถาบัน ความคาดหวังของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดาที่มีอาชีพค้าขาย และ สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาวิชาวิทย์-คณิต ตามลำดับ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครนักศึกษาสามารถใช้ตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้ เป็นข้อมูลประกอบในการกำหนดแนวทางและกิจกรรมที่เกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษา ในปีการศึกษาต่อไป

1.2 ความศรัทธาต่อสถาบัน เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมากที่สุด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งในด้านความสามารถของคณาจารย์ และความสามารถในการประติษฐ์ผลงานของนักศึกษา ตลอดจนความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยีการเรียนการสอน ไปเผยแพร่ให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังจะเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ตามโรงเรียนต่าง ๆ ได้รับรู้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นและความเชื่อถือในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ว่าสามารถนำพวกเขาไปสู่เป้าหมายของการเป็นวิศวกรที่ดี มีชื่อเสียง และมีความสำเร็จในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะอื่น ๆ เช่น คณะนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในสถาบันอื่น ๆ ที่มีการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อโดยวิธีสอบตรง และวิธีสอบรวม

2.3 ควรพัฒนาตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ เช่น ความศรัทธาต่อสถาบัน ความคาดหวังของบิดามารดา โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การให้คำแนะนำปรึกษาแบบกลุ่ม หรือ กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ อุ่นใจ. (2535). ผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคต ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสุขวงศ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ:
ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา
- กรรณิกา เจิมเทียนชัย. (2545). การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ. ศรีปทุมปริทัศน์ กรุงเทพฯ:
วี.เจ.พรินต์ติ้ง.
- กันตยา เพิ่มผล. (2541). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารและตำรา
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- ขนิษฐา วิเศษสาธิต และ มุกดา ศรียงค์. (2537). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ. กรุงเทพฯ:
โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง
- เชียรศรี วิวิธสิริ. (2530). การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน เทคโนโลยีทางการศึกษา.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณกุล ยิ้มศิริ. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันศึกษา
เอกชน กรุงเทพฯ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: เอสอาร์ปรินต์ติ้ง.
- นิตยา ประเสริฐประศาสน์. (2546). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นาดยา ปิลันธนาพันธ์. (2526). อนาคตศาสตร์. กรุงเทพฯ: พีระพัฒนา. ถ่ายเอกสาร.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล. (2540). ความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐาน
สำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำท้องถิ่น ในจังหวัดสุพรรณบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

- บุญส่ง รอดแก้ว. (2546). แรงจูงใจในการเรียนวิชาเอกการตลาด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาสาคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษา หลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน วิทยาลัยสารพัดช่างกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรีดา บุญยพุทธิ. (2541). แรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของนักเรียนที่จบการศึกษามัคคบังคับ สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เปรมชัย สโรบล. (2541). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ของนักเรียนเตรียมทหาร. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์. (2530). พฤติกรรมองค์การและการบริหาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภรณ์ กริธิบุตร. (2529). การประเมินประสิทธิผลขององค์การ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- มาริสา รัฐปัดย์. (2532). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยาใจ แสงศักดิ์. (2535, ตุลาคม-พฤศจิกายน). "คุยกันเรื่องลูก : คุณรักลูกเป็นไหม" 26(137) : 23-24. ถ่ายเอกสาร
- รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รังรอง สีทองดี. (2535). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ลัดดา หิรัญยา. (2545). แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไลวรรณ วิทยธรรมรัช. (2543). การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียน ตามการรับรู้ของนักเรียน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2528). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจิตต์ เพิ่มพูล. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่เรียนวิชาสังคมโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชย์การ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุกัญญา แยมยิ้ม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศ
นียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชา จันท์ธอม และ สุรางค์ จันท์ธอม. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2542). พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา
และการแนะแนวสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เลิฟแลนด์ลิฟเพรส.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษา ของนิสิตระดับ
ปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อังสนา สารเจนตร. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัญชลี พวงสมบัติ. (2540). การศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะ
สันคณะวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม.
(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อบรม สินภิบาล. (2536). พ่อแม่ที่ทันสมัย(สูตรสำเร็จการอบรมเลี้ยงดูลูก). นนทบุรี: หนังสือ
สายน้ำ ถ่ายเอกสาร.
- Brown, D.H. (1980). *Principle of Language Learning and Teaching*. New Jersey :
Prinitice-Hall.
- Cronbach, Lee Joseph. *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ec. New York. : Harper
And Row Publisher, 1970
- Fin, J.D. (1962, March). "Expectations and Educational Environment," *Journal of Teacher
Education*. 42 (3) : 390
- Gage, N.L. and David C. Berliner. *Educational Psychology*. 2nd ed. Chicago : Rand
McNally College Publishing Company , 1979
- Darkenwald, Gordom C.; and Merriam, Sharam B. (1982). *Adult Education :
Foundation of Practice*. New York : Harper & Row Publishers.
- Dusek, J.B. (1980). "The Development of Test Anxiety in Children," in *Test Anxiety : Theory,
Research and Applications*. P.87-110. Hillsale : Lawrence Erlbaum Association
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : Me Graw – Hill.

- Houle, Cyril O. (1961). *The Inquiring Mind*. Madison : University of Wisconsin Press.
- Lamm, Halmet, Rolf W. Schmidt and Gisela Trommsdoff. "Sex and Social Class as Determinant of Future Orientation (Time Perspective) in adolescents," *Journal of Personality and Social*. 54(3) : 317 – 326 ; 1976
- Lovell, R.B. (1980). *Adult Learning*. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Mischel, W. (1974). "Processes in Delay of Gratification," in L. Berkowitz (ed) *Advances in Experimental Social Psychology*. Vol 7 P.249-293. New York : Academic Press.
- Morstain, Barry R. and Smart, Jone C. (1974) "Adequacy or Provision," *Adult Education*. 21(2)
- Robinson , Charles Loe. (1971 . August). "Future Time Perspective in Non-Incarcerated Juvenile Delinquents," *Dissertation Abstracts International*. 32 (2) : 1225-B
- Sear, R. , Eleanor, M., & Harry L. (1975). *Pattern of Child Rearing*. Washington Row, Peterson and Company
- Wright, D. (1975). *The Psychology of Moral Behavior*. Middlessex : Penquin Books Ltd.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

- วัตถุประสงค์** ใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิจัยเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- คำชี้แจง** การตอบแบบสอบถามของนักศึกษาในครั้งนี้ไม่มีผลต่อคะแนนในวิชาใดวิชาหนึ่งทั้งสิ้น ผู้วิจัยเพียงแต่ต้องการนำคำตอบในแบบสอบถามมาใช้เป็นข้อมูลในการทำวิจัยเท่านั้น ซึ่งแบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน ดังนี้
- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
 - ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ สมาชิกในครอบครัว
 - ตอนที่ 5 แบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน
 - ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้
จตุพร โดยศรีเอี่ยม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงใน () หน้าข้อความและเติมคำในช่องว่างที่เป็นความจริงเกี่ยวกับตัวนักศึกษา

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. สาขาวิชาที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

() 1. สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ – คณิต

() 2. สาขาวิชา ศิลปศึกษา

() 3. สาขาวิชา ศิลปคำนวณ

() 4. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) สาขา.....

3. สาขาวิชาที่กำลังศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์

() 1. สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า

() 2. สาขาวิชา วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

() 3. สาขาวิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

() 4. สาขาวิชา วิศวกรรมมัลติมีเดียและระบบอินเทอร์เน็ต

4. อาชีพของบิดามารดา

() 1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

() 2. พนักงานบริษัทเอกชน

() 3. ค้าขาย

() 4. อื่น ๆ.....

5. แหล่งข้อมูลที่นักศึกษาได้รับมากที่สุดสำหรับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (เลือกเพียงข้อเดียว)

() 1. ผู้ปกครอง

() 2. เพื่อน

() 3. อาจารย์แนะแนวของมหาวิทยาลัย

() 4. รุ่นพี่

() 5.ญาติพี่น้อง

() 6. โครงการเปิดรับสมัครมหาวิทยาลัย

() 7. สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร เอกสารประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย

() 8. อินเทอร์เน็ต

() 9. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา มากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนัก ศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนัก ศึกษาบ้าง และไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา น้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา น้อยที่สุด

ข้อ	ด้านลักษณะมุ่งอนาคต	ระดับความจริง				
		จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	ข้าพเจ้าขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอเพื่อเตรียมพร้อมในการสมัครงานเมื่อ ศึกษาจบ					
2.	ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความรู้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					
3.	ข้าพเจ้าสำรวจความพร้อมของตนเองก่อนตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชา ที่ตนเองสนใจ					
4.	ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ชอบเพื่อจะได้ประกอบอาชีพตามความถนัด					
5.	ข้าพเจ้ารอให้เรียนจบก่อนแล้วจึงค่อยคิดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ					
6.	ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ชอบเพื่อจะได้ประกอบอาชีพตามความสนใจ					
7.	ข้าพเจ้าไม่เคยคิดถึงอนาคตเพราะเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง					
8.	เมื่อมีปัญหาด้านการเรียน ข้าพเจ้าต้องหาวิธีการที่จะจัดการเกี่ยวกับ ปัญหานั้นให้สำเร็จ					
9.	ข้าพเจ้าพยายามทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้เสร็จตามกำหนด					
10.	ถ้ามีโอกาสข้าพเจ้าอยากส่งสิ่งประดิษฐ์ของข้าพเจ้าเข้าประกวดในงานต่าง ๆ					

ตอนที่ 3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาบ้าง และ ไม่ตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ความคาดหวังของผู้ปกครอง	ระดับความจริง				
		จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีผลการเรียนที่ดี					
2.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่น ๆ					
3.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าศึกษาต่อถึงระดับปริญญาโท					
4.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเป็นคนดีและรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง					
5.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม					
6.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีงานทำที่ดีและมีรายได้สูงเมื่อสำเร็จการศึกษา					
7.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีความขยันและอดทนไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคในด้านการเรียน					
8.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า					
9.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเป็นนักประดิษฐ์ที่มีชื่อเสียง					
10.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเฝ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อจะได้ก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ					
11.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีการศึกษาที่ดีและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีและเป็นคนที่มีคุณภาพของสังคม					
12.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีอนาคตที่ดีและประสบความสำเร็จในชีวิต					
13.	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเป็นวิศวกรที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม					

ตอนที่ 4 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง และ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับสมาชิกในครอบครัว	ระดับความจริง				
		จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	การปฏิบัติตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่อนักศึกษา	5	4	3	2	1
1.	บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้าอยู่เสมอ					
2.	บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ข้าพเจ้าคบหาเพื่อนดีอยู่เสมอ					
3.	บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสาขาที่ทำงานชอบ โดยไม่คำนึงถึง ความถนัดของข้าพเจ้า					
4.	เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบได้ไม่ดี บิดามารดาหรือผู้ปกครองมักจะลงโทษข้าพเจ้า ด้วยการใช้ถ้อยคำที่รุนแรง					
5.	เมื่อใกล้สอบบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้กำลังใจข้าพเจ้าในการดูหนังสือ					
6.	บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเที่ยวกับเพื่อนในเวลากลางคืน					
7.	เมื่อข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลาบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะแสดงความห่วงใย					
	การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง					
8.	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนข้าพเจ้าจะปรึกษาบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เสมอ					
9.	ข้าพเจ้ามักขอคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการเรียนจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองเสมอ					
10.	ข้าพเจ้าปรึกษาบิดามารดาหรือผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาส่วนตัว					
11.	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำแนะนำของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการคบ เพื่อน					
12.	ข้าพเจ้าได้รับความรัก ความเอาใจใส่และความอบอุ่นจากบิดามารดาหรือ ผู้ปกครอง					
13.	ข้าพเจ้าชอบที่จะอยู่บ้านช่วยบิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานบ้านในช่วงวันหยุด					
14.	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง					

ตอนที่ 5 ความศรัทธาต่อสถาบัน

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด เพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 อันดับได้แก่

จริงมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด
จริงมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาบ้าง และ ไม่ตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ	ด้านความศรัทธาต่อสถาบัน	ระดับความจริง				
		จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีชื่อเสียงรู้จักกันทั่วไป					
2.	คณาจารย์มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีความรู้และความสามารถมาก					
3.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีมาตรฐานการเรียนการสอนที่ดีเท่าเทียมกับ สถาบันของรัฐโดยทั่วไป					
4.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีสภาพแวดล้อมดีเหมาะกับการเรียนการสอน					
5.	สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยกรุงเทพสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน					
6.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นแหล่งความรู้เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยี ใหม่ ๆ					
7.	อาจารย์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพดูแลเอาใจใส่นักศึกษาเป็นอย่างดี					
8.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีวัสดุและอุปกรณ์การสอนที่เพียงพอแก่นักศึกษา					
9.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพส่งเสริมนักศึกษาในด้านการเรียนเป็นอย่างดี					
10.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
11.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพส่งเสริมนักศึกษาในด้านกิจกรรมอย่างเต็มที่					
12.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความสามารถ ทางด้านงานฝีมืออย่างเต็มที่					
13.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคม					
14.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีการบริการทางด้านสวัสดิการที่ดีให้ความสะดวก แก่นักศึกษาอย่างเต็มที่					

ตอนที่ 6 แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นแรงจูงใจให้ท่านเลือกศึกษาต่อในคณะ

วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจตามความเป็นจริงของท่านเพียงระดับเดียว

มากที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นักศึกษามีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ข้าพเจ้าเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพเพราะ...	5	4	3	2	1
1.	คณะวิศวกรรมศาสตร์เปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทย์ สายศิลป์คำนวณ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เข้ามาศึกษาต่อได้					
2.	ข้าพเจ้าอยากเป็นวิศวกรที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถในอนาคต					
3.	รุ่นพี่สนับสนุนชักชวนให้มาศึกษา					
4.	ข้าพเจ้าตั้งใจเข้ามาศึกษาเพราะเป็นคณะที่ชอบ					
5.	ผู้จบคณะวิศวกรรมศาสตร์มีโอกาสประกอบอาชีพที่ทำให้มีรายได้สูง					
6.	คณะวิศวกรรมศาสตร์ ฝึกให้เป็นนักคิดและนักประดิษฐ์ที่มีความสามารถ					
7.	ผู้สำเร็จคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม					
8.	บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้มาศึกษา					
9.	คณะวิศวกรรมศาสตร์มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้รู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับในการเลือกศึกษาในแต่ละสาขาวิชา					
10.	ข้าพเจ้าต้องการนำความรู้ด้านวิศวกรรมไปพัฒนาประเทศ					
11.	สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับงานอื่น ๆ ได้หลายสาขา					
12.	เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้ง่าย					
13.	ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย					
14.	สาขาที่เปิดสอนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
15.	เป็นคณะที่สามารถเข้าทำงานได้ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน					
16.	สามารถนำความรู้จากสาขาที่เลือกศึกษาไปใช้กับธุรกิจทางบ้านได้					

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือ

บันทึกข้อความ

90

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๖๖๐3

วันที่ ๖๖ กรกฎาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจุฑา โดยศรีเอี่ยม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวจุฑา โดยศรีเอี่ยม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/7819

91

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/6 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจตุพร โดยศรีเอี่ยม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสงคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมพิวเตอร์ และสาขาวิชามัลติมีเดีย จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจตุพร โดยศรีเอี่ยม ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3503500 ต่อ 1606

16 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวจตุพร โดยศรีเอี่ยม นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และสาขาวิชามัลติมีเดีย จำนวน 252 คน ตอบแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจตุพร โดยศรีเอี่ยม ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-3503500 ต่อ 1606

ภาคผนวก ค

1. ตารางแสดงอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
2. ตารางแสดงอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
3. ตารางแสดงอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับสมาชิกในครอบครัว
4. ตารางแสดงอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน
5. ตารางแสดงอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.673
2	2.425
3	5.092
4	2.411
5	3.634
6	2.438
7	2.810
8	2.124
9	3.170
10	2.312

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .667

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.496
2	3.073
3	3.066
4	2.146
5	4.753
6	3.259
7	3.937
8	2.251
9	3.693
10	3.273
11	2.032
12	2.586
13	4.350

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .789

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับ
สมาชิกในครอบครัว

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.912
2	3.428
3	2.459
4	3.507
5	4.643
6	3.965
7	3.983
8	3.869
9	3.190
10	2.745
11	3.109
12	2.833
13	2.762
14	2.485

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .818

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความศรัทธาต่อสถาบัน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.124
2	4.796
3	10.548
4	6.833
5	2.105
6	4.943
7	4.880
8	6.811
9	4.319
10	4.847
11	3.878
12	5.402
13	3.554
14	2.636

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .893

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อใน
คณะวิศวกรรมศาสตร์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.511
2	2.242
3	5.187
4	2.822
5	6.241
6	6.246
7	5.591
8	3.158
9	4.778
10	3.572
11	2.105
12	4.608
13	4.180
14	3.467
15	2.115
16	5.730

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .875

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวจตุพร โดยศรีเอี่ยม

วันเดือนปีเกิด

19 ธันวาคม 2507

สถานที่เกิด

โรงพยาบาลมิชชั่น กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

15/245 ถนนสุขุมวิท 113 ตำบลสำโรงเหนือ

อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10270

โทร 0-27590592

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

อาจารย์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

หน่วยข้อมูลวิชาการ สำนักวิชาการ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2531

ปริญญาตรี ศีลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย

รามคำแหง

พ.ศ. 2547

ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต

(วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ